

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-178-26

Druk nr 3262
Warszawa, 21 października 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, z uwagi na proponowane wejście w życie regulacji 1 stycznia 2027 r., przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573 oraz z 2026 r. poz. 176) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 5 wyrazy „Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)”;
- 2) w art. 18:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu, jeżeli zużyty sprzęt powstał:

 - 1) ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych:
 - a) wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.,
 - b) innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy, wprowadzonego do obrotu od dnia 1 stycznia 2018 r.;
 - 2) z paneli fotowoltaicznych stanowiących sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych i wprowadzonych do obrotu od dnia 1 stycznia 2016 r.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, innego niż wskazany w ust. 2, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu należącego do tej samej

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 2024/884 z 19.03.2024).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

grupy sprzętu co sprzęt przez niego wprowadzony do obrotu, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego do obrotu sprzętu należącego do tej grupy.”;

3) w art. 19:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe i powstałego:

- 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.;
- 2) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy i wprowadzonego do obrotu od dnia 1 stycznia 2018 r.;
- 3) z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe i powstałego:

- 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r.,
- 2) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy i wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2018 r.,
- 3) z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 stycznia 2016 r.

– w przypadku, w którym sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, powstałego:

- 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r.,
- 2) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy i wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2018 r.,

3) z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 stycznia 2016 r.

– w przypadku, w którym sprzęt ten nie jest zastępowany sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje, jest finansowane przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 7 dodaje się art. 7a i art. 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Wprowadzający pojazd mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego pojazd określonych w ustawie.

2. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba prawna mające odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju.

3. Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę, o której mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

5. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego pojazd.

6. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela przez wprowadzającego pojazd, o którym mowa w ust. 1, wprowadzający ten działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela.

7. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego pojazd, o którym mowa w ust. 1, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego pojazd.

Art. 7b. 1. Wprowadzający pojazd, który wprowadza pojazd pochodzący od wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel wprowadzającego pojazd, o którym mowa w art. 7a ust. 1, jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 7a ust. 1, wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do pojazdów wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego pojazd, w szczególności informacje o liczbie pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 7a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający pojazd, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do pojazdów, które wprowadził na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym, o których nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 7a ust. 1, prowadzi wykaz wprowadzających pojazdy, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Wprowadzający pojazd, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem pojazdu pochodzącego od wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tego przedstawiciela.”;

- 2) w art. 23 w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2025 r. poz. 809) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6:
- a) użyte w pkt 5a, 7, 20, 21 i 23 wyrazy „Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)”;
 - b) w pkt 18 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) w przypadku autoryzowanego przedstawiciela – urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę autoryzowanego przedstawiciela;”;
- 2) po art. 28 dodaje się art. 28a i art. 28b w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory w odniesieniu do baterii i akumulatorów pochodzących od tego wprowadzającego baterie lub akumulatory.

2. Wprowadzający baterie lub akumulatory mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który sprzedaje te baterie lub akumulatory na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla tego wprowadzającego baterie lub akumulatory w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu baterii lub akumulatorów pochodzących od tego wprowadzającego baterie lub akumulatory.

3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba prawna, mająca

odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, w tym podmiot pośredniczący.

4. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę, o której mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

6. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego baterie lub akumulatory.

7. W przypadku wyznaczenia przez wprowadzającego baterie lub akumulatory autoryzowanego przedstawiciela, wprowadzający ten działa wyłącznie za pośrednictwem tego autoryzowanego przedstawiciela.

8. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego baterie lub akumulatory, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nałożonych ustawą na wprowadzającego baterie lub akumulatory.

Art. 28b. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory, który wprowadza do obrotu baterie lub akumulatory pochodzące od wprowadzającego mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel wprowadzającego, o którym mowa w art. 28a ust. 1, jest wpisany do rejestru;
- 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 28a ust. 1, wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do baterii lub akumulatorów wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego baterie lub akumulatory, w szczególności informacje o rodzaju i masie baterii lub akumulatorów wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym wraz z informacjami o rodzaju i masie baterii lub akumulatorów pochodzących od wprowadzającego baterie lub akumulatory, o którym mowa w art. 28a ust. 1, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 28a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający baterie lub akumulatory, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wykonywania obowiązków

nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy baterii lub akumulatorów, które wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 28a ust. 1, prowadzi wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Wprowadzający baterie lub akumulatory, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu baterii lub akumulatorów pochodzących od wprowadzającego baterie lub akumulatory mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1, numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tego autoryzowanego przedstawiciela.”;

3) po art. 99b dodaje się art. 99ba w brzmieniu:

„Art. 99ba. Kto wbrew przepisowi art. 28a ust. 2 nie wyznacza autoryzowanego przedstawiciela, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2026 r. poz. 1328) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50:

a) w ust. 1:

- w pkt 2 w lit. a po wyrazach „wprowadzających pojazdy” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy”,
- w pkt 4 w lit. a po wyrazach „wprowadzających baterie lub akumulatory” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 28a ust. 1 i 2 tej ustawy”,
- w pkt 6 w lit. f po wyrazach „wprowadzających produkty w opakowaniach” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy”,

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu:

„5b. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających pojazdy, którzy

przekazali mu informacje o liczbie pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

5c. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy przekazali mu informacje o rodzaju i masie baterii lub akumulatorów wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w art. 28b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

5d. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy przekazali mu informacje o masie opakowań wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w art. 26b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”;

2) w art. 52 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w:

- a) art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
- b) art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- c) art. 28a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach,
- d) art. 26a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- e) art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

– również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub

nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela;”,

b) w pkt 5 w lit. a:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wprowadzającego pojazdy” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy”,
- dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:
„– wykaz wprowadzających pojazdy, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 7a ust. 3 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”,

c) w pkt 7 w lit. a:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wprowadzającego baterie lub akumulatory” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 tej ustawy”,
- dodaje się tiret czwarte w brzmieniu:
„– wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 28a ust. 4 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”,

d) w pkt 7a w lit. d:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wprowadzających produkty w opakowaniach” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy”,
- dodaje się tiret piąte w brzmieniu:
„– wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 26a ust. 4 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”;

3) w art. 53:

a) w ust. 5 po pkt 1a dodaje się pkt 1b–1d w brzmieniu:

- „1b) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby wprowadzającego pojazd, o którym mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela, oraz wykaz wprowadzających pojazdy, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 7b ust. 1 tej ustawy,
- 1c) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby wprowadzającego baterie lub akumulatory, o którym mowa w art. 28a ust. 1 lub 2 tej ustawy, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela, oraz wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 28b ust. 1 tej ustawy,
- 1d) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 26a ust. 1 lub 2 tej ustawy, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela, oraz wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy,”

b) w ust. 7:

- pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5) w przypadku wprowadzających baterie lub akumulatory lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach:
 - a) informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS), o ile uczestniczą w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS),
 - b) kopię umowy, o której mowa w art. 28a ust. 4 tej ustawy – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;
 - 6) w przypadku wprowadzających pojazdy lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji:
 - a) umowy z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu zawarte w postaci elektronicznej albo kopie tych umów zawartych w postaci papierowej,
 - b) kopię umowy, o której mowa w art. 7a ust. 3 tej ustawy – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;”;
 - w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
 - „8) w przypadku autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kopię umowy, o której mowa w art. 26a ust. 4 tej ustawy.”;
- 4) w art. 57 w ust. 1 w:
- a) pkt 2 po wyrazie „akumulatory” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli”;
 - b) pkt 3 po wyrazie „pojazdy” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli”;
 - c) pkt 5 po wyrazie „opakowaniach” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli.”;
- 5) w art. 60 po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1d w brzmieniu:
- „1b. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, przez wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż

Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający pojazd pochodzący od tego wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może złożyć do marszałka województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.

1c. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający baterie lub akumulatory pochodzące od tego wprowadzającego mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może złożyć do marszałka województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.

1d. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający produkty w opakowaniach pochodzące od tego wprowadzającego mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż

Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może złożyć do marszałka województwa wnioski o wykreślenie z rejestru.”;

6) w art. 73 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wprowadzający produkty w opakowaniach, eksportujący, dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wprowadzający pojazdy lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;”;

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wprowadzający baterie lub akumulatory lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 619) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w pkt 7 w lit. a dodaje się tiret jedenaste w brzmieniu:

„– autoryzowanego przedstawiciela;”;

2) w art. 10 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) będący autoryzowanym przedstawicielem;”;

3) po art. 26 dodaje się art. 26a i art. 26b w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ma prawo wyznaczyć autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego produkty w opakowaniach w odniesieniu do produktów pochodzących od tego wprowadzającego produkty w opakowaniach.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który sprzedaje te produkty na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla tego wprowadzającego produkty w opakowaniach w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach pochodzących od tego wprowadzającego produkty w opakowaniach.

3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba prawna, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku opakowań.

4. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę, o której mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

6. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego produkty w opakowaniach.

7. W przypadku wyznaczenia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach autoryzowanego przedstawiciela, ten wprowadzający produkty w opakowaniach działa wyłącznie za pośrednictwem tego autoryzowanego przedstawiciela.

8. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego produkty w opakowaniach, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nałożonych ustawą na wprowadzającego produkty w opakowaniach.

Art. 26b. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach pochodzące od wprowadzającego produkty w opakowaniach mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 26a ust. 1, jest wpisany do rejestru;

2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 26a ust. 1, wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego produkty w opakowaniach, w szczególności informacje o masie opakowań wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym wraz z produktami pochodzącymi od wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 26a ust. 1, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 26a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy opakowań, w jakiej wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1, prowadzi wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu produktów w opakowaniach pochodzących od wprowadzającego produkty w opakowaniach mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1, numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tego autoryzowanego przedstawiciela.”;

4) w art. 56 w ust. 1 po pkt 10b dodaje się pkt 10ba w brzmieniu:

„10ba) wbrew przepisowi art. 26a ust. 2 nie wyznacza autoryzowanego przedstawiciela;”;

5) w art. 57 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, 4b, 5–10, 10ba i 14–14b – od 10 000 zł do 500 000 zł;”.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r., z wyjątkiem art. 1, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa w art. 1 dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Tekst mający znaczenie dla EOG)¹⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2024/884”.

Dyrektywa 2024/884 wynika z wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie C-181/20, w którym TSUE stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)²⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2012/19/UE”, w zakresie, w jakim dotyczy on paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 13 sierpnia 2012 r., z powodu nieuzasadnionego skutku wstecznego. Termin transpozycji dyrektywy 2024/884 upłynął w dniu 9 października 2025 r.

Ponadto w lutym 2024 r. Komisja Europejska skierowała do Polski zarzuty nieprawidłowej transpozycji art. 8a ust. 5 akapitu trzeciego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)³⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2008/98/WE”, który został dodany dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG)⁴⁾, zwaną dalej „dyrektywą 2018/851”. Komisja wskazała, że transpozycja do polskiego porządku prawnego jest nieprawidłowa ze względu na brak instytucji upoważnionego przedstawiciela w ustawach z zakresu gospodarki odpadami.

Projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym⁵⁾, zwanej dalej „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”, ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji⁶⁾, zwanej dalej „ustawą o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji” ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach⁷⁾, zwanej dalej „ustawą o bateriach i akumulatorach”, ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach⁸⁾, zwanej dalej

¹⁾ Dz. Urz. UE L 2024/884 z 19.03.2024.

²⁾ Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.

³⁾ Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, z późn. zm.

⁴⁾ Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109.

⁵⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 573, z późn. zm.

⁶⁾ Dz. U. z 2020 r. poz. 2056.

⁷⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 809.

⁸⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 1328.

„ustawą o odpadach”, oraz ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi⁹⁾, zwanej dalej „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.

Zmiany w ustawie o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

Projektowane zmiany stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2024/884. TSUE wyrokiem z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie C-181/20, zwanym dalej „wyrokiem TSUE”, stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE. Rozważania TSUE dotyczyły nałożonego przez Republikę Czeską na operatorów elektrowni słonecznych obowiązku uiszczenia opłaty recyklingowej w celu realizacji obowiązku finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu nie później niż w dniu 1 stycznia 2013 r. Jeden z operatorów zakwestionował zgodność tego mechanizmu z wymogami dyrektywy 2012/19/UE, nakazującej finansowanie przedmiotowych kosztów przez producentów w odniesieniu do paneli wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

TSUE potwierdził zaistnienie powyższej niezgodności. Wskazał jednak, że sam przywoływany przepis dyrektywy jest dotknięty wadą nieważności, bowiem panele fotowoltaiczne zostały objęte zakresem dyrektywy dopiero z dniem 13 sierpnia 2012 r. Zgodnie z wywodem TSUE „w sytuacji gdy prawodawca Unii pozostawia najpierw państwom członkowskim możliwość określenia zasad podziału kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z określonych produktów, a następnie postanawia ustanowić normę, zgodnie z którą we wszystkich państwach członkowskich koszty te powinny być ponoszone przez producentów, w tym w odniesieniu do produktów, które wprowadzili oni już do obrotu w czasie obowiązywania tych wcześniejszych przepisów Unii Europejskiej, należy uznać, że norma ta jest stosowana z mocą wsteczną w rozumieniu orzecznictwa przywołanego w pkt 47 niniejszego wyroku, wobec czego może ona naruszać zasadę pewności prawa”. Na etapie projektowania paneli fotowoltaicznych ich producenci nie byli bowiem w stanie przewidzieć, że zostaną później zobowiązani do zapewnienia finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z tych paneli.

Dyrektywa 2024/884 dokonuje całościowej rewizji dyrektywy 2012/19/UE pod kątem zakresu stosowania jej przepisów w celu usunięcia dostrzeżonego przez TSUE naruszenia zasady pewności prawa. Dotychczasowy podział na sprzęt wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r. i po tym dniu został zastąpiony nowym podziałem na sprzęt: objęty zamkniętym

⁹⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 619.

katalogiem określonym w załączniku I do dyrektywy 2012/19/UE i wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r., stanowiący panele fotowoltaiczne i wprowadzony do obrotu od dnia 13 sierpnia 2012 r., inny niż objęty zamkniętym katalogiem określonym w załączniku I do dyrektywy 2012/19/UE i wprowadzony do obrotu od dnia 15 sierpnia 2018 r. oraz sprzęt wprowadzony do obrotu przed tymi datami (dalej „sprzęt dawny”).

Podkreślenia wymaga, że zmiany wprowadzone dyrektywą 2024/884 stanowią reakcję na orzecznictwo TSUE, w którym zakwestionowano retroaktywne obciążanie producentów kosztami zagospodarowania odpadów w odniesieniu do produktów wprowadzonych do obrotu w okresie, gdy obowiązki te nie były jednoznacznie przewidziane. Wskazanie w ustawie krajowej daty wprost odpowiadającej dacie z dyrektywy – bez uwzględnienia specyfiki krajowego porządku prawnego – mogłoby budzić wątpliwości co do pełnej realizacji celu wyroku TSUE, którym było wyeliminowanie skutków retroaktywnych.

Przyjęcie natomiast daty 13 sierpnia 2012 r. w ustawie krajowej mogłoby prowadzić do objęcia odpowiedzialnością finansową podmiotów, które w świetle krajowych regulacji nie miały w tym czasie dostatecznie skonkretyzowanego i przewidywalnego obowiązku ponoszenia kosztów gospodarowania odpadami powstałymi z paneli fotowoltaicznych.

Takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z konstytucyjną zasadą niedziałania prawa wstecz oraz zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Ustawodawca krajowy nie może wprowadzać regulacji, które w sposób pośredni lub bezpośredni skutkują retroaktywnym obciążeniem finansowym podmiotów prywatnych.

Dyrektywa nie obowiązuje wprost w krajowym porządku prawnym, lecz wymaga implementacji. Państwo członkowskie jest zobowiązane do osiągnięcia celu dyrektywy, przy zachowaniu swobody co do formy i środków. W niniejszym przypadku celem dyrektywy 2024/884 jest wyeliminowanie retroaktywności. Jeżeli literalne przeniesienie daty 13 sierpnia 2012 r. prowadziło w realiach krajowych do skutku sprzecznego z tym celem (tj. do retroaktywnego obciążenia producentów), data ta wymaga modyfikacji na etapie implementacji. Z tego względu implementacja dyrektywy 2024/884 wymaga uwzględnienia nie tylko jej literalnego brzmienia, lecz także celu wynikającego z wyroku TSUE, jakim jest wyeliminowanie nieuzasadnionego skutku wstecznego. W krajowym porządku prawnym jest zatem konieczne takie określenie zakresu czasowego obowiązków, aby nie prowadził on do objęcia odpowiedzialnością podmiotów, które w chwili wprowadzania produktów do obrotu nie mogły racjonalnie przewidzieć powstania tych obowiązków.

Przyjęcie daty 1 stycznia 2016 r. odzwierciedla moment, od którego obowiązki producentów w zakresie paneli fotowoltaicznych były w krajowym systemie prawnym w sposób jednoznaczny określone i możliwe do przewidzenia.

W przypadku sprzętu innego niż wymieniony w załączniku I do dyrektywy 2012/19/UE dyrektywa 2024/884 wskazuje datę 15 sierpnia 2018 r., natomiast projekt ustawy – 1 stycznia 2018 r.

Od początku 2018 r. producenci funkcjonowali już pod rządami przepisów krajowych dotyczących zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co oznacza, że mogli racjonalnie przewidywać objęcie tej kategorii obowiązkami ustawowymi. Przyjęcie daty 1 stycznia 2018 r. nie prowadzi zatem do retroaktywnego rozszerzenia odpowiedzialności, lecz zapewnia spójność systemową.

Projektowana ustawa utrzymuje zasady podziału obowiązków w stosunku do sprzętu nowego i dawnego, modyfikując jedynie daty określające ten podział.

Zgodnie z projektowanym art. 18 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, wprowadzający jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zagospodarowania zużytego sprzętu. Obowiązek ten z zasady jest odnoszony do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu. W odniesieniu do sprzętu dawnego obowiązek ten odnosi się jednak do sprzętu tej samej grupy, proporcjonalnie do jego udziału w masie sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zgodnie z projektowanym art. 19 ww. ustawy, w przypadku sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, wprowadzający jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zagospodarowania zużytego sprzętu innego niż dawny, chyba że taki sprzęt jest przez niego zastępowany sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje. Jeżeli sprzęt nie został zastąpiony, to obowiązek ciąży na użytkowniku, o ile co innego nie wynika z postanowień umownych.

Istotą przepisów krajowych w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązek osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu obliczanych w stosunku do średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu (art. 20 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym), a następnie jego odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu (art. 21 tej ustawy). Skutkiem przedmiotowych obowiązków jest zapewnienie popytu na usługi zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Mechanizm ten pozostaje aktualny w świetle przepisów

dyrektywy 2024/884. Przepis art. 1 pkt 5 dyrektywy 2024/884 wprost wskazuje, że obowiązek oznakowania sprzętu nie ma zastosowania do sprzętu dawnego. Przepis ten nie wymaga implementacji – brak jego zastosowania do sprzętu dawnego wynika z obowiązującego brzmienia art. 14 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w odniesieniu do katalogu zamkniętego, a w pozostałym zakresie z przepisów przejściowych: art. 112 ust. 1 tej ustawy – w odniesieniu do katalogu otwartego, art. 142 tej ustawy – w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych (od 1 stycznia 2016 r.). Z dat wejścia w życie obowiązku oznakowania sprzętu poszczególnych grup wynika, że nie zaistniał skutek retroaktywności, którego wyeliminowaniu służy przywoływany przepis dyrektywy.

Obecnie przepisy ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej¹⁰⁾ zawierają przepisy dotyczące autoryzowanego przedstawiciela. Celem projektu jest wprowadzenie przepisów o wyznaczaniu autoryzowanego przedstawiciela do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz ustawy o bateriach i akumulatorach, w oparciu o funkcjonujący już model regulacyjny. Przepisy określające funkcjonowanie instytucji autoryzowanego przedstawiciela w tym zakresie zostały uwzględnione w projektowanej ustawie.

Zmiany w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji

Projektowany art. 7a przewiduje dla wprowadzających pojazdy mających miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym uprawnienie do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego pojazdy. Przepis określa zasady wyznaczania autoryzowanego przedstawiciela i katalog podmiotów mogących funkcjonować w takim charakterze. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela jego mocodawca działa wyłącznie za pośrednictwem tego podmiotu. Autoryzowany przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków ustawowych mocodawcy.

Jednocześnie ujednolicono nazwę Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)

¹⁰⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.

używaną w ustawie. Zmiana ma charakter redakcyjny, służy poprawie spójności przepisów i nie pociąga za sobą zmian merytorycznych.

Projektowany art. 7b tej ustawy określa warunki zwolnienia z obowiązków ustawowych krajowych dystrybutorów pojazdów pochodzących od podmiotu, który ustanowił autoryzowanego przedstawiciela.

Projektowane zmiany wzorowane są na funkcjonujących od lat przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela.

Zmiany w ustawie o bateriach i akumulatorach

Projektowany art. 28a przewiduje dla wprowadzających baterie lub akumulatory mających miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym uprawnienie do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory. Jednocześnie w przypadku sprzedaży tych produktów za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym przez wprowadzających baterie lub akumulatory mających siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela będzie obowiązkowe. Przepis określa zasady wyznaczania autoryzowanego przedstawiciela i katalog podmiotów mogących funkcjonować w takim charakterze. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela jego mocodawca działa wyłącznie za pośrednictwem tego podmiotu. Autoryzowany przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków ustawowych mocodawcy.

Ponadto ujednolicono nazwę Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) używaną w ustawie. Zmiana ma charakter redakcyjny, służy poprawie spójności przepisów i nie pociąga za sobą zmian merytorycznych.

Projektowany art. 28b określa warunki zwolnienia z obowiązków ustawowych krajowych dystrybutorów produktów pochodzących od podmiotu, który ustanowił autoryzowanego przedstawiciela. Należy zauważyć, że to zwolnienie nie ma zastosowania do wprowadzających, którzy sprzedają swoje produkty na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym. Taka sytuacja jest podyktowana faktem,

że we wprowadzeniu produktów nie uczestniczy krajowy przedsiębiorca, który mógłby zostać zwolniony z ustawowych obowiązków na rzecz autoryzowanego przedstawiciela wyznaczonego przez zagranicznego wprowadzającego.

Projektowane zmiany wzorowane są na funkcjonujących od lat przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela.

Zmiany w ustawie o odpadach

Projektowane przepisy dotyczą koniecznych zmian w ustawie o odpadach wynikających z wprowadzenia przepisów dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawy o bateriach i akumulatorach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Wprowadzane zmiany stanowią rozszerzenie przepisów ustawy o odpadach odnoszących się w obecnym stanie prawnym do instytucji autoryzowanego przedstawiciela z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w art. 50 ustawy o odpadach marszałek województwa będzie dokonywał wpisu do rejestru BDO na wniosek poszczególnych autoryzowanych przedstawicieli. Jednocześnie, mając na uwadze art. 50 ust. 2 ustawy o odpadach, podmioty te będą obowiązane uzyskać wpis do rejestru przed rozpoczęciem działalności.

Zmiany w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

Projektowany art. 26a przewiduje dla wprowadzających produkty w opakowaniach mających miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym uprawnienie do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego produkty w opakowaniach. Jednocześnie w przypadku sprzedaży tych produktów za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym przez wprowadzających produkty w opakowaniach mających siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela będzie obowiązkowe. Przepis określa zasady wyznaczania autoryzowanego przedstawiciela i katalog podmiotów mogących funkcjonować w takim charakterze.

W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela jego mocodawca działa wyłącznie za pośrednictwem tego podmiotu. Autoryzowany przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków ustawowych mocodawcy.

Projektowany art. 26b określa warunki zwolnienia z obowiązków ustawowych krajowych dystrybutorów produktów pochodzących od podmiotu, który ustanowił autoryzowanego przedstawiciela. Należy zauważyć, że to zwolnienie nie ma zastosowania do wprowadzających, którzy sprzedają swoje produkty na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym. Taka sytuacja jest podyktowana faktem, że we wprowadzeniu produktów nie uczestniczy krajowy przedsiębiorca, który mógłby zostać zwolniony z ustawowych obowiązków na rzecz autoryzowanego przedstawiciela wyznaczonego przez zagranicznego wprowadzającego.

Projektowane zmiany wzorowane są na funkcjonujących od lat przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt dokonuje wdrożenia dyrektywy 2024/884 oraz art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2008/98/WE, który został dodany dyrektywą 2018/851.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych¹¹⁾.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji usługowej. Projekt aktu nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym¹²⁾.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa¹³⁾ projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej,

¹¹⁾ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

¹²⁾ Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36.

¹³⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 936.

na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Ustawa nie zawiera przepisów przejściowych, ponieważ zakres i charakter zmian nie wymagają uregulowania wpływu nowej regulacji na istniejące stosunki prawne.

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. z wyjątkiem art. 1, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wejście w życie zmian do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym we wcześniejszym terminie – tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia – jest podyktowane potrzebą możliwie szybkiego wdrożenia dyrektywy 2024/884, której termin transpozycji upłynął w dniu 9 października 2025 r.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anita Sowińska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Maciej Białek – Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami e-mail: maciej.bialek@klimat.gov.pl, tel. 880-761-254 Waldemar Jagodziński – Główny Specjalista w Zespole Obsługi Prawnej Departamentu Gospodarki Odpadami e-mail: waldemar.jagodzinski@klimat.gov.pl, tel. 882-362-624	Data sporządzenia 14.10.2026 r. Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 2024/884 z 19.03.2024). Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE. w sprawie odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109). Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC97
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I.

Projekt ustawy przewiduje zmiany w: ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym¹⁾, zwanej dalej „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”, ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji²⁾, zwanej dalej „ustawą o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji”, ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach³⁾, zwanej dalej „ustawą o bateriach i akumulatorach”, ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach⁴⁾, zwanej dalej „ustawą o odpadach”, oraz ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi⁵⁾, zwanej dalej „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.

Projektowana ustawa w art. 1 dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Tekst mający znaczenie dla EOG), zwanej dalej „dyrektywą 2024/884”.

Dyrektywa 2024/884 wynika z wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie C-181/20, w którym TSUE stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (wersja przekształcona) (Tekst mający znaczenie dla EOG), zwanej dalej „dyrektywą 2012/19/UE”⁶⁾ w zakresie, w jakim dotyczy on paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 13 sierpnia 2012 r., z powodu nieuzasadnionego skutku wstecznego.

Termin transpozycji dyrektywy 2024/884 upłynął w dniu 9 października 2025 r.

II.

Ponadto w lutym 2024 r. Komisja Europejska skierowała do Polski zarzuty nieprawidłowej transpozycji art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, zwanej dalej „dyrektywą 2008/98/WE”, który został dodany dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów⁷⁾, zwaną dalej „dyrektywą 2018/851”. Komisja wskazała, że transpozycja przepisów do polskiego porządku prawnego jest nieprawidłowa ze względu na brak instytucji upoważnionego (autoryzowanego) przedstawiciela w ustawach z zakresu gospodarki odpadami.

¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 573, z późn. zm.
²⁾ Dz. U. z 2020 r. poz. 2056.
³⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 809.
⁴⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 1328.
⁵⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 619.
⁶⁾ Dz. Urz. L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.
⁷⁾ Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109.

Obecnie przepisy ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej⁸⁾, zwanej dalej „ustawą o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej”, zawierają przepisy dotyczące autoryzowanego przedstawiciela. Celem niniejszej ustawy jest wprowadzenie przepisów z tego zakresu do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawy o bateriach i akumulatorach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. W związku z tymi zmianami jest konieczne również odpowiednie dostosowanie przepisów ustawy o odpadach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I.

Projektowane przepisy stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2024/884. Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie C-181/20 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Trybunał) stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE. Wyrok Trybunału dotyczył nałożonego przez Republikę Czeską obowiązku uiszczenia opłaty recyklingowej przez operatorów elektrowni słonecznych, w celu realizacji obowiązku finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu nie później niż w dniu 1 stycznia 2013 r. Jeden z operatorów zakwestionował zgodność tego mechanizmu z wymogami dyrektywy 2012/19/UE, zobowiązującej do finansowania przedmiotowych kosztów przez producentów w odniesieniu do paneli wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

Trybunał potwierdził zaistnienie powyższej niezgodności. Wskazał jednak, że sam przywoływany przepis dyrektywy jest dotknięty wadą nieważności, bowiem panele fotowoltaiczne zostały objęte zakresem dyrektywy dopiero z dniem 13 sierpnia 2012 r. Zgodnie z wykładnią Trybunału, „w sytuacji gdy prawodawca Unii pozostawia najpierw państwom członkowskim możliwość określenia zasad podziału kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z określonych produktów, a następnie postanawia ustanowić normę, zgodnie z którą we wszystkich państwach członkowskich koszty te powinny być ponoszone przez producentów, w tym w odniesieniu do produktów, które wprowadzili oni już do obrotu w czasie obowiązywania tych wcześniejszych przepisów Unii, należy uznać, że norma ta jest stosowana z mocą wsteczną w rozumieniu orzecznictwa przywołanego w pkt 47 niniejszego wyroku, wobec czego może ona naruszać zasadę pewności prawa”. Na etapie projektowania paneli fotowoltaicznych ich producenci nie byli bowiem w stanie przewidzieć, że zostaną później zobowiązani do zapewnienia finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z tych paneli.

Dyrektywa 2024/884 dokonuje całościowej rewizji dyrektywy 2012/19/UE pod kątem zakresu stosowania jej przepisów w celu usunięcia dostrzeżonego przez Trybunał naruszenia zasady pewności prawa. Dotychczasowy podział na sprzęt wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r. i sprzęt wprowadzony do obrotu po tym dniu został zastąpiony nowym podziałem na sprzęt:

- 1) objęty zamkniętym katalogiem określonym w załączniku I do dyrektywy 2012/19 i wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.;
- 2) stanowiący panele fotowoltaiczne i wprowadzony do obrotu od dnia 13 sierpnia 2012 r.;
- 3) inny niż objęty zamkniętym katalogiem określonym w załączniku I do dyrektywy 2012/19 i wprowadzony do obrotu od dnia 15 sierpnia 2018 r.;
- 4) wprowadzony do obrotu przed tymi datami (dalej „sprzęt dawny”).

Daty te wymagają modyfikacji na etapie implementacji do prawa krajowego w świetle celu dyrektywy, jakim jest wykluczenie mocy wstecznej obowiązywania przepisów. Przepisy krajowe dotyczące zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego mają zastosowanie do paneli fotowoltaicznych dopiero od dnia 1 stycznia 2016 r., tj. od dnia wejścia w życie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Ta sama ustawa przyspieszyła rozszerzenie zakresu przedmiotowego przepisów na dzień 1 stycznia 2018 r. (sprzęt inny niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym).

Projektowana ustawa utrzymuje w całości zasady podziału obowiązków w stosunku do sprzętu nowego i dawnego, modyfikując jedynie daty określające ten podział.

Zgodnie z projektowanym art. 18 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zagospodarowania zużytego sprzętu. Obowiązek ten co do zasady odnosi się do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu. W odniesieniu do sprzętu dawnego obowiązek ten dotyczy jednak sprzętu tej samej grupy, proporcjonalnie do jego udziału w masie sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zgodnie z projektowanym art. 19 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w przypadku sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zagospodarowania zużytego sprzętu, który nie jest sprzętem dawnym, chyba że taki sprzęt jest przez niego zastępowany sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje. W pozostałym zakresie obowiązek ten ciąży na użytkowniku, o ile co innego nie wynika z postanowień umownych.

⁸⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.

Przekładając powyższe na porównanie stanu obecnego i docelowego:

1. Stan obecny: obowiązuje formalny podział obowiązków między wprowadzającego sprzęt i właściciela zużytego sprzętu, w zależności od tego, czy odpad powstał ze sprzętu wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r. („sprzęt dawny”), czy po tej dacie (art. 18 i art. 19 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym). Równolegle przepisy krajowe nakładają na wprowadzających sprzęt elektryczny i elektroniczny obowiązek osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, a następnie jego odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu. Skutkiem przedmiotowych obowiązków jest zapewnienie po stronie wprowadzających sprzęt popytu na usługi zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu.
2. Stan docelowy: zgodnie z wymogami dyrektywy 2024/884, sama zasada formalnego podziału obowiązków jest utrzymana, ale zmianie i doszczegółowieniu ulegają daty graniczne. Za sprzęt dawny będzie uznawany zużyty sprzęt powstały:
 - 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r.;
 - 2) z paneli fotowoltaicznych, wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 stycznia 2016 r.;
 - 3) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2018 r.

Zasadniczą konsekwencją nowelizacji będzie wyłączenie sytuacji, w której wprowadzający sprzęt do użytku profesjonalnego ma formalny obowiązek zapewnienia zagospodarowania odpadów powstałych z urządzeń wprowadzonych do obrotu w momencie, w którym nie były one objęte przepisami ustawy. Dotyczy to odpadów paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzonego do obrotu od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Koszty zagospodarowania takich odpadów ponosi ich posiadacz, chyba że dokonana zostanie wymiana starego sprzętu na nowy – wówczas, zgodnie z art. 19 ust. 2 tej ustawy, odpowiedzialność przejmuje wprowadzający.

Dokonywana zmiana zapewnia realizację obowiązku transpozycji przepisów dyrektywy 2024/884, ale nie ma istotnego wpływu na system zbiórki i zagospodarowania tzw. elektrośmieci. Istotą przepisów krajowych w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązek osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu obliczanych w stosunku do średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu (art. 20 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym), a następnie jego odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu (art. 21 ww. ustawy). Skutkiem przedmiotowych obowiązków jest zapewnienie popytu na usługi zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Powyższy mechanizm zachowuje pełną aktualność w świetle przepisów nowej dyrektywy, a sprzęt objęty ww. nowelizacją będzie mógł być zaliczany do realizacji wymaganych poziomów (utrzymanie popytu po stronie organizacji odzysku).

3. Oczekiwanym efektem jest zapewnienie transpozycji dyrektywy 2024/884.

II.

1. Stan obecny: w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawie o bateriach i akumulatorach oraz ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji nie ma regulacji dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela. Oznacza to, że przedsiębiorcy z siedzibą poza granicami kraju nie mają możliwości ustanowienia podmiotu odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, wprowadzającego baterie lub akumulatory, wprowadzającego pojazd w odniesieniu do wprowadzonych przez nich produktów w opakowaniach, baterii lub akumulatorów, pojazdów.
2. Stan docelowy: wprowadzenie do ww. ustaw przepisów dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela wzorowanych na funkcjonujących od lat przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Projektowane przepisy określą zasady wyznaczania autoryzowanego przedstawiciela i katalog podmiotów mogących funkcjonować w takim charakterze. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela jego mocodawca będzie działał wyłącznie za pośrednictwem tego podmiotu, a autoryzowany przedstawiciel będzie ponosił odpowiedzialność za wykonywanie jego obowiązków ustawowych. Projektowane przepisy uwzględniają również warunki zwolnienia z obowiązków ustawowych krajowych dystrybutorów produktów pochodzących od podmiotu, który ustanowił autoryzowanego przedstawiciela. W związku z tymi zmianami jest konieczne również odpowiednie dostosowanie przepisów ustawy o odpadach. Stanowią one rozszerzenie przepisów ustawy o odpadach odnoszących się w obecnym stanie prawnym do instytucji autoryzowanego przedstawiciela z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

3. Oczekiwanym efektem jest zapewnienie transpozycji art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2008/98/WE, który został dodany dyrektywą 2018/851. Możliwy jest pozytywny wpływ na zmniejszenie obciążenia, w tym finansowego, podmiotów działających obecnie jako wprowadzający, które wprowadzają produkty pochodzące od podmiotów zagranicznych wyznaczających autoryzowanego przedstawiciela przez ograniczenie ich obciążeń, w tym finansowych. W takim przypadku obowiązki ustawowe, takie jak zapewnienie poziomów zbierania, odzysku, lub recyklingu, zawarcie umowy z organizacją odzysku, ewentualne wniesienie opłaty produktowej, będą wykonywane przez tego autoryzowanego przedstawiciela.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W związku z charakterem zmian określonych w dyrektywie 2024/884 jest spodziewane transponowanie jej przepisów przez państwa członkowskie bez wprowadzania unikalnych rozwiązań.

Rozwiązania w zakresie autoryzowanego przedstawiciela:

Słowacja

Proces rejestracji związany z opakowaniami, ich ewidencją oraz recyklingiem na Słowacji odbywa się w tamtejszym Ministerstwie Środowiska. Pierwszym krokiem jest rejestracja w słowackim odpowiedniku Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO) – *Informačný systém odpadového hospodárstva*, tzw. ISOH. W przypadku zagranicznych producentów jest niezbędne nawiązanie współpracy z autoryzowanym przedstawicielem na Słowacji. Proces ten przeprowadza się przez udzielenie pisemnego pełnomocnictwa na co najmniej rok. Wyznaczony w ten sposób autoryzowany przedstawiciel zobowiązuje się do wykonywania w imieniu przedsiębiorcy wszystkich obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami, m.in. przeprowadzenia rejestracji czy składania sprawozdań w terminie.

Niemcy

Od dnia 3 lipca 2021 r. zagraniczni przedsiębiorcy, którzy sprzedają towary niemieckim odbiorcom końcowym i nie posiadają oddziału w Niemczech, mają możliwość wyznaczenia na terenie Niemiec upoważnionego przedstawiciela (będącego osobą fizyczną lub prawną lub spółką osobową posiadającą zdolność prawną, mającą siedzibę w Niemczech) do wypełniania we własnym imieniu obowiązków, jakie zostały na nich nałożone przez ustawę o opakowaniach.

W przypadku podjęcia decyzji o wyznaczeniu takiego przedstawiciela zagraniczny przedsiębiorca jest zobligowany dokonać odpowiedniej rejestracji samodzielnie, czynność ta nie może zostać dokonana przez wyznaczonego przedstawiciela. Upoważniony przedstawiciel będzie wówczas traktowany jako producent w zakresie obowiązków uregulowanych w ustawie o opakowaniach i przejmuje w tym zakresie obowiązki zlecającego zagranicznego przedsiębiorcy. Każdy przedsiębiorca może wyznaczyć tylko jednego upoważnionego przedstawiciela, natomiast samo wyznaczenie musi zostać dokonane w formie pisemnej w języku niemieckim.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający produkty w opakowaniach	Ok. 119 tys.	Rejestr BDO (według danych na dzień 11.05.2026 r.)	Zakres obowiązków pozostaje taki sam; zmiana polega na możliwości wykonywania tych obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela działającego na terytorium Polski. W przypadku bezpośredniej sprzedaży użytkownikom końcowym za pomocą środków porozumiewania się na odległość wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela będzie obowiązkowe. Jest możliwy pozytywny wpływ na finanse podmiotów obecnie działających jako wprowadzający produkty w opakowaniach.
Wprowadzający baterie lub akumulatory	Ok. 30 tys.	Rejestr BDO	Zakres obowiązków pozostaje taki sam; zmiana polega na

		(według danych na dzień 11.05.2026 r.)	możliwości wykonywania tych obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela działającego na terytorium Polski. W przypadku bezpośredniej sprzedaży użytkownikom końcowym za pomocą środków porozumiewania się na odległość wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela będzie obowiązkowe. Jest możliwy pozytywny wpływ na finanse podmiotów obecnie działających jako wprowadzający baterie lub akumulatory.
Wprowadzający pojazdy	Ok. 17 tys.	Rejestr BDO (według danych na dzień 11.05.2026 r.)	Zakres obowiązków pozostaje taki sam; zmiana polega na możliwości wykonywania tych obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela działającego na terytorium Polski. Jest możliwy pozytywny wpływ na finanse podmiotów obecnie działających jako wprowadzający pojazdy.
Wprowadzający sprzęt	Ok. 12 tys.	Rejestr BDO (według danych na dzień 11.05.2026 r.)	Zwolnienie z administracyjnego obowiązku organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 1 stycznia 2016 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzonego do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 1 stycznia 2018 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, przy utrzymaniu mechanizmów stymulujących popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.
Użytkownicy sprzętu elektrycznego i elektronicznego innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych	Brak danych	-	Nałożenie administracyjnego obowiązku organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych, wprowadzonych do obrotu między dniem 13 sierpnia

			2005 r. a dniem 1 stycznia 2016 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzonego do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 1 stycznia 2018 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, przy utrzymaniu mechanizmów stymulujących po stronie wprowadzających popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa⁹⁾ i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów¹⁰⁾, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt ustawy, w ramach konsultacji publicznych, z 30-dniowym terminem składania uwag, otrzymali:

- 1) APPLiA Polska;
- 2) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
- 3) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 4) „E-WASTE RECYCLING” Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 5) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
- 6) Green Office Ecologic;
- 7) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 8) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 10) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 11) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 12) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 13) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 14) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 15) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 16) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 17) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 18) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 19) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 20) Polska Izba Ekologii;
- 21) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 22) Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 23) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS;
- 24) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 25) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 26) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
- 27) Unia Metropolii Polskich;
- 28) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 29) Związek Miast Polskich;
- 30) Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK;

⁹⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 936.

¹⁰⁾ M.P. z 2026 r. poz. 404.

- 31) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 32) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 33) Związek Cyfrowa Polska;
- 34) WWF Polska.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania z 30-dniowym terminem zgłaszania uwag:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 7) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 10) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał zaopiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt został przekazany do zaopiniowania z 30-dniowym terminem zgłaszania uwag, następującym reprezentatywnym organizacjom pracodawców:

- 1) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt podlegał zaopiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej¹¹⁾. W dniu 29 kwietnia 2026 r. projekt uzyskał opinię pozytywną. Projekt dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego¹²⁾, wymagał zatem zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego. Projekt został przedstawiony Radzie Dialogu Społecznego w dniu 5 grudnia 2025 r., Rada nie przedstawiła stanowiska w sprawie. Projekt nie wymaga zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych¹³⁾, gdyż zakres projektu nie dotyczy spraw pracowniczych i zadań związków zawodowych. Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji i opiniowania, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

¹¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 949.

¹²⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 836.

¹³⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 549.

budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	–											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-				
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na działalność przedsiębiorców w zakresie możliwości realizacji obowiązków, które nakłada na nich ustawa, przez autoryzowanego przedstawiciela. Formalny obowiązek organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 31 grudnia 2015 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzonego do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 31 grudnia 2017 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, zostanie przeniesiony z wprowadzających na użytkowników, przy utrzymaniu po stronie wprowadzających mechanizmów stymulujących popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na działalność przedsiębiorców w zakresie możliwości realizacji obowiązków, które nakłada na nich ustawa, przez autoryzowanego przedstawiciela. Formalny obowiązek organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 31 grudnia 2015 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzonego do obrotu między dniem 13 sierpnia 2005 r. a dniem 31 grudnia 2017 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, zostanie przeniesiony z wprowadzających sprzęt na użytkowników, przy utrzymaniu po stronie wprowadzających sprzęt mechanizmów stymulujących popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.										

	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	—	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: W konsekwencji wprowadzanych zmian obowiązki użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, dotyczące finansowania zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, zostają rozszerzone o zużyty sprzęt powstały z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz o zużyty sprzęt powstały ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzonego do obrotu od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Z tego obowiązku zostaje natomiast formalnie zwolniony wprowadzający sprzęt.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r., z wyjątkiem art. 1, który dotyczy implementacji dyrektywy 2024/884, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Projekt nie wymaga ewaluacji. W zakresie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jest wprowadzane dostosowanie do znowelizowanej dyrektywy. Natomiast w zakresie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawy o bateriach i akumulatorach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji wprowadza się instytucję autoryzowanego przedstawiciela, która już występuje w innym akcie prawnym.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC97)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa*¹⁾ i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów*²⁾, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt ustawy, w ramach konsultacji publicznych, pismem z dnia 5 grudnia 2025 r. (znak sprawy: DP-WOPV.0220.6.2025.AW), z 30-dniowym terminem składania uwag, otrzymali:

- 1) APPLiA Polska;
- 2) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
- 3) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 4) „E-WASTE RECYCLING” Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 5) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
- 6) Green Office Ecologic;
- 7) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 8) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 10) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 11) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 12) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 13) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 14) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 15) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 16) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 17) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 18) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 19) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 20) Polska Izba Ekologii;
- 21) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 22) Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 23) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS;
- 24) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 25) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 26) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
- 27) Unia Metropolii Polskich;
- 28) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 29) Związek Miast Polskich;

¹⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 936, z późn. zm.

²⁾ M.P. z 2026 r. poz. 404.

- 30) Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK;
- 31) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 32) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 33) Związek Cyfrowa Polska;
- 34) WWF Polska.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania przy piśmie z dnia 5 grudnia 2025 r. (znak sprawy: DP-WOPV.0220.6.2025.AW), z 30-dniowym terminem zgłaszania uwag:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 7) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 10) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt do zaopiniowania z terminem zgłaszania uwag w ciągu 30 dni otrzymały następujące reprezentatywne organizacje pracodawców:

- 1) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Uwagi do projektu zgłosili:

- 1) Konfederacja Lewiatan;
- 2) APPLiA Polska Związek producentów AGD i HVAC;
- 3) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS;
- 4) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 5) SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 6) „E-Waste Recycling” Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 7) Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO;
- 8) ORLEN S.A.;
- 9) Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego;
- 10) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 11) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 12) Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
- 13) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych.

Szczegółowe uwagi podmiotów oraz stanowisko organu wnioskującego wobec tych uwag przedstawiono w załącznikach do niniejszego raportu.

Projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej*³⁾. W dniu 29 kwietnia 2026 r. uzyskał opinię pozytywną.

Projekt dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. *o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego*⁴⁾. Projekt został przedstawiony Radzie Dialogu Społecznego w dniu 5 grudnia 2025 r., jednak Rada nie przedstawiła stanowiska w sprawie.

Projekt nie wymaga zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie art. 19 ust. 1 *ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych*⁵⁾, gdyż zakres projektu nie dotyczy spraw pracowniczych i zadań związków zawodowych.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Zainteresowania pracami nad projektem w trybie ww. ustawy nie zgłosił żaden podmiot.

Załączniki:

- załącznik tabela uwag (konsultacje),
- załącznik tabela uwag (opiniowanie).

³⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 949.

⁴⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 836.

⁵⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 549, z późn. zm.

Załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (nr UC97 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Tabela uwag z konsultacji wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego

Lp.	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowana zmiana	Autor uwagi	STANOWISKO	Komentarz
1	ogólna	Producenci i importerzy zrzeszeni w APPLIA Polska, będący głównymi klientami wszystkich organizacji odzysku ZSEE w Polsce, postulują poniższe zmiany wynikające z konieczności realizacji założeń i ducha ustawy o ZSEE oraz samej dyrektywy WEEE. Nie możemy czekać kolejne lata na nowelizację Dyrektywy WEEE. Zmiany w Polsce są konieczne i pilne. Bez nich szara strefa oraz patologie gospodarcze będą nabierały na sile. 1. Zmiana zasad funkcjonowania organizacji odzysku a. Zakaz łączenia w ramach jednej grupy kapitałowej organizacji odzysku oraz zakładów przetwarzania. b. Powiązanie wysokości zabezpieczeń finansowych nowych organizacji odzysku z rzeczywistą odpowiedzialnością wynikającą z wielkości wprowadzenia SEE jej klientów. c. Ustanowienie minimalnego poziomu wprowadzenia, czyli eliminacja luki prawnej pozwalającej na omijanie obowiązku powoływania organizacji odzysku wyłącznie przez wprowadzających d. Rozważenie wprowadzenia dla wszystkich organizacji odzysku obowiązku przeznaczania zysków na cele statutowe 2. Zmiana metodologii obliczania obowiązków zbierania dla nowych kategorii z ponadprzeciętną dynamiką sprzedaży oraz długą żywotnością (pompy ciepła, magazyny energii itp.). 3. Zapewnienie środków na przyszłe finansowanie przetwarzania paneli fotowoltaicznych oraz innych kategorii objętych metodologią obliczania obowiązków od masy wytworzonego ZSEE. 4. Zobowiązanie internetowych platform sprzedażowych do weryfikacji wpisu do BDO podmiotów sprzedających sprzęt elektryczny i elektroniczny w Polsce.	uzasadnienie i rozwinięcie punktów w przesłanym stanowisku	•Dodać po Rozdziale 3 nowy Rozdział 3a z nowym artykułem 26a: „Rozdział 3a Internetowe platformy handlowe Art. 26a. Dostawca internetowej platformy handlowej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta zapewnia, że podmioty wykorzystujące ją do wprowadzania do obrotu sprzętu w rozumieniu art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym są wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i posiadają numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 tej ustawy.” •Dodać po art. 91 pkt 19) nowy pkt 19a) : „19a) wbrew przepisowi art. 26a nie wykonuje obowiązków określonych ustawą dla dostawcy internetowej platformy handlowej.” •Uzupełnić zapis art. 92 pkt 1) następująco: „1) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 4–10, 19a, 29, 30, 35, 39 i 40 – od 10 000 zł do 1 000 000 zł; •Uzupełnić zapis art. 93 ust. 2 pkt następująco: „2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 22–26a, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.”	APPLiA Polska Związek producentów AGD i HVAC	uwaga nieuwzględniona	Propozycja jest przekrojowa i wykracza poza zakres projektu.

2	art. 2 pkt. 1 i 2	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów postuluje o: 1.wstrzymanie wprowadzania zmian do ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji definicji oraz regulacji dotyczących „regeneracji fabrycznej” zawartych w art. 2 zmiana 1 i 2, do czasu zakończenia prac legislacyjnych nad rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do pojazdów; 2.odstąpienie od tworzenia krajowych pojęć i rozwiązań prawnych, które nie znajdują odpowiednika w projektowanych regulacjach unijnych i mogą prowadzić do niespójności systemu prawa; 3.rozważenie uregulowania zagadnień związanych z regeneracją części w ustawie o odpadach, jako akcie prawnym o charakterze ogólnym, zapewniającym jednolite zasady kwalifikacji części niezależnie od rodzaju pojazdu, z którego pochodzą; 4.podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do jednoznacznego rozstrzygnięcia statusu części wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Infrastruktury, nadających się do bezpośredniego użycia, regeneracji lub ulepszenia, w celu zakończenia wieloletnich sporów interpretacyjnych pomiędzy przedsiębiorcami a organami ochrony środowiska.	Na wstępie chcemy zwrócić uwagę, że aktualnie procedowany jest projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do projektowania pojazdów oraz zarządzania pojazdami wycofanymi z eksploatacji, zmieniający rozporządzenia (UE) 2018/858 i 2019/1020 oraz uchylający dyrektywy 2000/53/WE i 2005/64/WE. Projektowane rozporządzenie ma docelowo uregulować zagadnienia związane z regeneracją części oraz ich odnowieniem, które dotychczas nie doczekały się kompleksowych regulacji prawnych. W dniu 12 grudnia 2025r. Parlament i Rada UE osiągnęły wstępne porozumienie w sprawie w/w rozporządzenia i w najbliższych miesiącach opublikowany zostanie tekst ostateczny, zatem zasadne jest porównanie projektowanej definicji pojęcia „regeneracji” zawartej w projekcie rozporządzenia z definicją „regeneracji fabrycznej” przewidzianą w polskim projekcie ustawy. W projekcie rozporządzenia „regeneracja” oznacza działanie, w ramach którego nowa część lub nowy komponent wytwarzane są z części i komponentów usuniętych z pojazdów lub pojazdów wycofanych z eksploatacji, przy czym w danej części lub komponencie dokonuje się co najmniej jednej zmiany mającej wpływ na ich bezpieczeństwo, efektywność, przeznaczenie lub rodzaj. Natomiast w omawianym projekcie zmiany ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji przez „regenerację fabryczną” rozumie się proces, w którym przedmioty wyposażenia lub części wymontowane z pojazdów, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji, są przywracane do stanu pierwotnego lub lepszego, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi producenta, w tym standardami inżynierskimi, jakościowymi oraz testowymi. Są to dwie odmienne regulacje. Należy przy tym podkreślić, że w projekcie rozporządzenia pojęcie „regeneracji fabrycznej” w ogóle nie występuje, a polska definicja zawęża zakres czynności, które są traktowane jako regeneracja. Biorąc pod uwagę fakt, iż prace nad projektem rozporządzenia znajdują się na zaawansowanym etapie, zasadne jest wstrzymanie się z wprowadzaniem do ustawy o recyklingu rozwiązań i pojęć, które mogą okazać się niekompatybilne z regulacjami unijnymi, mającymi w niedługim czasie wejść w życie. Ponadto problem regeneracji części samochodowych nie jest zagadnieniem nowym – regeneracje, naprawy, ulepszenia oraz odnowienia są prowadzone od wielu lat przez liczne podmioty. Wprowadzanie nowych przepisów w tym zakresie, w oderwaniu od projektowanych rozwiązań na szczeblu unijnym, należy ocenić jako działanie niezasadne. Uważamy, że do czasu zakończenia prac nad nowym rozporządzeniem wystarczające są wytyczne zawarte w piśmie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 6 maja 2024r. DTPO-NPOP.410.1.2024r.9 (kopia w zał.). Poza tym wprowadzenie definicji regeneracji fabrycznej spowoduje, że wszystkie części, przeznaczone do powtórnego bezpośredniego użycia, które z woli ich nabywcy zostaną poddane ulepszeniu, usprawnieniu czy regeneracji w zakładach nie dokonujących fabrycznej regeneracji, będą traktowane jako odpady. Odpadem nie będą tylko te części przeznaczone do regeneracji, które spełnią warunki z nowego art. 5b ust. 1 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Dla porównania – projekt unijnego rozporządzenia mówi wyłącznie o regeneracji – bez konieczności spełnienia dodatkowych przesłanek. Warto również zauważyć, że ustawa o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji obejmuje jedynie określone kategorie pojazdów, w szczególności pojazdy kategorii M1 i N1, i nie dotyczy m.in. pojazdów ciężarowych. W konsekwencji projektowane rozwiązania nie obejmą części przeznaczonych do regeneracji pochodzących z pojazdów ciężarowych. Z tego względu, w naszej ocenie, docelowe regulacje dotyczące regeneracji części powinny znaleźć się raczej w ustawie o odpadach. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach stanowi akt prawny o charakterze ogólnym, regulujący zasady postępowania z odpadami w sposób kompleksowy i spójny, niezależnie od źródła ich powstania. To właśnie w tej ustawie uregulowane są kluczowe pojęcia, takie jak status odpadu, utrata statusu odpadu, przygotowanie do ponownego użycia czy odzysk, które pozostają w bezpośrednim związku z zagadnieniami regeneracji i odnowienia części. Umiejscowienie regulacji dotyczących regeneracji części w ustawie o odpadach pozwoliłoby na zapewnienie jednolitej kwalifikacji prawnej tych samych elementów, niezależnie od rodzaju pojazdu, z którego pochodzą, oraz ograniczyłoby ryzyko rozbieżnych interpretacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami administracji. Projekt nie rozwiązuje również problemu kwalifikacji części wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 września 2005r. Dz. U. 201 poz. 1666 w sprawie wykazu przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów, których ponowne użycie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub negatywnie wpływa na środowisko. Od lat trwa spór pomiędzy środowiskiem recyklerów samochodów a przedstawicielami inspekcji ochrony środowiska w zakresie kwalifikacji tych elementów. Główny Inspektor Ochrony Środowiska konsekwentnie traktuje te elementy jako odpady i utrzymuje taką linię orzecniczą od lat, podczas gdy recyklerzy wskazują, że część wymontowana w trakcie demontażu pojazdu wycofanego z eksploatacji, po jej sprawdzeniu przez prowadzącego stację demontażu i stwierdzeniu jej przydatności do dalszego użytkowania, powinna być kwalifikowana jako część przeznaczona do ponownego użycia, szczególnie gdy dotyczy to części do pojazdów zabytkowych dla których nie są już produkowane części nowe. Projektowane przepisy w ogóle nie odnoszą się do problemu części wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Infrastruktury, co oznacza utrzymanie dotychczasowego stanu niepewności prawnej – dla jednych podmiotów będą one odpadem, nawet jeśli nadają się do regeneracji, dla innych zaś częścią, właśnie dlatego, że nadają się do regeneracji. Bez względu na to, czy części wymienione w zał. do w/w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury będą traktowane jako odpady, czy zostaną potraktowane jako przedmioty nie będące odpadami, np. na podstawie przedłożonego projektu, w dalszym ciągu nie będą mogły być użyte na terytorium RP w innym pojeździe oraz w przypadku transgranicznego przemieszczanie będzie dochodziło do nieporozumień pomiędzy przedsiębiorcami a Inspekcją Ochrony Środowiska.	Skreślenie z projektu w art. 2 zmiany 1 i 2	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS	uwaga nieuwzględniona	Zaproponowane rozwiązanie wspiera przejście na gospodarkę w obiegu zamkniętym, a także jest spójne z projektowanymi regulacjami UE w zakresie pojazdów wycofanych z eksploatacji, uregulowanie go przed transpozycją rozporządzenia wynika ze zidentyfikowanych problemów praktycznych związanych z istniejącym procesem regeneracji części samochodowych. Zagadnienie kwalifikacji części wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 września 2005r. w sprawie wykazu przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów, których ponowne użycie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub negatywnie wpływa na środowisko (Dz. U. 201 poz. 1666) znajduje się poza kompetencjami MKiŚ.
3	ogólna (załącznik nr 1 do Ustawy ZSEE)	W Ustawie ZSEE określić status paneli fotowoltaicznych i zgodnie z obowiązującą praktyką, w tym raportowaniem do BDO. Wnioskujemy, aby w załączniku nr 1 do Ustawy ZSEE wprowadzić grupę 7 – wielkogabarytowe panele fotowoltaiczne. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w paragrafie 2 ust. 2 oraz w załączniku 2 do tego rozporządzenia zostały określone odrębne poziomy zbierania dla paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4. Ponadto w bazie danych o produktach i opakowaniach (BDO) sprawozdania dotyczące tej grupy należy wprowadzać do grupy 7, która nie ma żadnego oparcia w Ustawie ZSEE czy wzmiankowanym rozporządzeniu. Wprowadzenie grupy 7 obejmującej wielkogabarytowe panele fotowoltaiczne ułatwiłoby rozliczenia oraz pozwoliłoby w przyszłości łatwiej zarządzać zmianami w tej grupie, jak również dopasowałoby przepisy do obecnego systemu raportowania BDO.			Stowarzyszenie Polski Recykling	uwaga nieuwzględniona	Aktualnie panele fotowoltaiczne znajdują się w grupie 4, co jest zgodne z dyrektywą 2012/12. Uwzględnienie paneli w oddzielnej pozycji w sprawozdawczości w BDO nie wpływa na zgodność z dyrektywą i jest rozwiązaniem stosowanym również przez KE, która na potrzeby raportowe dzieli grupę 4 na 4a i 4b. Rozszerzanie załącznika nr 1 do ustawy nie jest zasadne także w świetle zbliżającej się rewizji dyrektyw 2012/19, która z dużym prawdopodobieństwem wprowadzi znaczące zmiany w grupach sprzętu.

4	ogólna	Popieramy wprowadzenie instytucji Autoryzowanego Przedstawiciela do ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak tego mechanizmu powoduje szereg problemów wynikających ze współpracy z podmiotami zagranicznymi nie posiadającymi osobowości prawnej w Polsce. Konieczność rejestracji tysięcy podmiotów chińskich, którzy wprowadzają produkty w opakowaniach przez popularne platformy internetowe generuje ogromną ilość pracy po stronie organów administracji publicznej, w szczególności w urzędach marszałkowskich odpowiedzialnych za rejestrowanie tych podmiotów w BDO. Wprowadzenie możliwości realizacji obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela znacząco ułatwiłoby proces, jak również zwiększyło możliwości kontrolne.			Stowarzyszenie Polski Recykling	uwaga uwzględniona	Wprowadzono instytucję autoryzowane przedstawiciela również dla wprowadzających z państw niebędących państwami członkowskimi UE.
5	art. 2 pkt 1 lit. a	Pojęcie „regeneracja profesjonalna” stanowi bardziej czytelne i trafne określenie procesu, który jest realizowany przez różne wyspecjalizowane podmioty, z których każdy opracowuje wewnętrzne standardy jakościowe w procesie regeneracji używanych części samochodowych, a jednocześnie nie wprowadza w błąd co do tego, że prowadzenie jej w warunkach fabrycznych albo jedynie przez podmioty, które pierwotnie produkują przedmioty wyposażenia lub części, jest jej niezbędną przesłanką. Dalej proponujemy zastąpić fragment „[...] do stanu pierwotnego lub lepszego zgodnie ze specyfikacjami technicznymi producenta, w tym standardami jakościowymi i testowymi”, bardziej precyzyjnym sformułowaniem uwzględniającym różnorodność przedmiotów wyposażenia i części podlegających procesowi regeneracji, a zarazem różnorodność mających do nich zastosowanie wymogów technicznych i jakościowych wynikających odpowiednio z powszechnie obowiązujących przepisów prawa i branżowych norm jakościowych, zgodnie z następującym: „[...] do stanu pierwotnego lub lepszego odpowiadającego właściwościom technicznym i użytkowym przewidzianym w przepisach prawa oraz normach jakościowych dla danej kategorii przedmiotów wyposażenia lub części”. Dla uzasadnienia proponowanej zmiany należy wskazać, że w procesie regeneracji profesjonalnej używany komponent jest przywracany do stanu technicznego jak komponent nowy, przy czym – w zależności od stosowanych technik (procesów) regeneracji – będzie to stan odpowiadający specyfice technicznej komponentu/produktu lub stan mu równoważny (np. w przypadku zastosowania zamiennych materiałów i podzespołów o porównywalnej jakości w stosunku do przewidzianych w specyfikacji technicznej producenta komponentu), a nawet lepszy (tj. obecnie przemysł regeneracyjny wykorzystuje najnowsze osiągnięcia techniki z branży motoryzacyjnej, w tym innowacyjne technologie produkcji oraz zaawansowane materiały, dzięki czemu nawet technologicznie starsze komponenty, które zostały poddane procesowi regeneracji spełniają najnowsze, a zarazem bardziej rygorystyczne normy jakościowe, co udaje się osiągnąć m.in. poprzez usunięcie różnego rodzaju wad produkcyjnych komponentów, w tym wad materiałowych, na etapie procesu regeneracji) stosownie do standardów jakościowych przedsiębiorcy prowadzącego zakład regeneracyjny. Projekt w obecnym brzmieniu w praktyce zawęża przedmiotową definicję wyłącznie do technik (procesów) regeneracji używanych części samochodowych		9a) regeneracji profesjonalnej – rozumie się przez to proces, w którym przedmioty wyposażenia lub części wymontowane z pojazdów, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji, są przywracane do stanu pierwotnego lub lepszego, odpowiadającego właściwościom technicznym i użytkowym przewidzianym w przepisach prawa oraz normach jakościowych dla danej kategorii przedmiotów wyposażenia lub części;”	SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych	uwaga częściowo uwzględniona	Usunięto z definicji sformułowanie sugerujące, że regeneracja dotyczy jedynie prowadzenia jej w warunkach fabrycznych albo przez podmioty, które pierwotnie produkują przedmioty wyposażenia lub części. Wskazano na możliwość doprowadzenia części do stanu przewyższającego stan pierwotny. W praktycznym obrocie proces określany jest jako regeneracja lub regeneracja fabryczna (remanufacturing), w związku z czym nie jest zasadne określanie go nowym sformułowaniem, zgodnie z zasadą posługiwania się wyrażeniami językowymi w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.
6	art. 2 pkt 1 lit. b	j.w		w pkt 10 w lit. b po wyrazach „nadających się do ponownego użycia” dodaje się wyrazy „lub regeneracji profesjonalnej”.	SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych	uwaga uwzględniona	wprowadzono zmiany redakcyjne adekwatnie do wprowadzonych zmian.
7	art. 2 pkt 1	Proponowane brzmienie art. 5b ust. 1 ma na celu jednoznaczne i obiektywne określenie warunków, przy których przedmioty wyposażenia lub części przeznaczone do regeneracji profesjonalnej nie stanowią odpadów w rozumieniu przepisów o odpadach. Przesłanki te zostały oparte na rzeczywistej możliwości przeprowadzenia procesu regeneracji, ocenianej w oparciu o standardy jakościowe prowadzącego zakład regeneracyjny, który ponosi odpowiedzialność za proces technologiczny oraz jakość produktu wprowadzanego do obrotu. Doprecyzowanie kryterium dotyczącego korozji poprzez odniesienie do możliwości regeneracji eliminuje nieostre i uznaniowe oceny, natomiast zachowanie wymogu prawidłowego przemieszczania i magazynowania części zapewnia realizację celów środowiskowych bez nadmiernej uznaniowości po stronie organów kontrolnych. Proponowany zapis, odchodzi od traktowania korozji jako samodzielnej i ocennej przesłanki kwalifikacyjnej. Znaczenie korozji zostało powiązane wyłącznie z techniczną możliwością przeprowadzenia procesu regeneracji profesjonalnej, ocenianą w oparciu o udokumentowane standardy jakościowe podmiotu regenerującego. Takie podejście jest zgodne z kierunkiem przyjętym w projektowanym rozporządzeniu ELV, w którym zrezygnowano z kryterium korozji jako odrębnej przesłanki, a ocena przydatności części opiera się na możliwości regeneracji oraz bezpieczeństwie produktu końcowego. Zaproponowane rozwiązanie zwiększa pewność prawa i ogranicza ryzyko rozbieżnych interpretacji w toku kontroli, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu ochrony środowiska. Zaproponowane rozwiązanie zwiększa pewność prawa, odzwierciedla realia funkcjonowania rynku regeneracji oraz sprzyja rozwojowi gospodarki o obiegu zamkniętym.		„Art. 5b. 1. Wymontowane z pojazdów, w tym z pojazdów wycofanych z eksploatacji, przedmioty wyposażenia lub części przeznaczone do regeneracji profesjonalnej nie stanowią odpadów w rozumieniu przepisów o odpadach, jeśli spełniają łącznie następujące warunki: 1) nadają się do regeneracji profesjonalnej zgodnie z kryteriami przyjęcia do regeneracji profesjonalnej określonymi w standardach jakościowych prowadzącego zakład regeneracyjny; 2) nie są skorodowane w sposób uniemożliwiający poddanie ich regeneracji profesjonalnej zgodnie z kryteriami przyjęcia do regeneracji profesjonalnej określonymi w standardach jakościowych prowadzącego zakład regeneracyjny; 3) do momentu poddania ich regeneracji profesjonalnej są przemieszczane i magazynowane w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie środowiska, w szczególności w szczelnych pojemnikach oraz miejscach odpowiednio opisanych”.	SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych	uwaga częściowo uwzględniona	Doprecyzowano sformułowanie dot. zdarzenia przyszłego ("zostaną poddane [...] lub przekazane") na bardziej jednoznaczne, wskazujące na spełnienie kryteriów oraz dający się zobiektywizować na podstawie okoliczności stanu faktycznego zamiar skierowania do tego procesu. Zmiana przesłanki z „nie są skorodowane w sposób naruszający ich strukturę” na „nie są skorodowane w sposób uniemożliwiający poddanie ich regeneracji profesjonalnej” istotnie obniża standard kwalifikacyjny. Istotne jest zachowanie przesłanki wydzielenia miejsca przechowywania części przeznaczonych do regeneracji od miejsca przechowywania odpadów w celu uniknięcia nadużywania wprowadzanego odstępstwa.

8	art. 2 pkt 2	Proponowane brzmienie art. 5b ust. 2 ma na celu doprecyzowanie i ujednolicenie katalogu dokumentów, które potwierdzają, że przedmioty wyposażenia lub części przemieszczane do regeneracji profesjonalnej spełniają warunki uznania ich za niebędące odpadami. Zaproponowany katalog dokumentów odzwierciedla realia funkcjonowania rynku regeneracji oraz praktykę obrotu tzw. rdzeniami, zapewniając jednocześnie możliwość skutecznej weryfikacji przez organy kontrolne. Wprowadzenie zestawienia przemieszczanych części, oświadczenia o spełnieniu kryteriów przyjęcia do regeneracji oraz dokumentu transportowego pozwala na obiektywną ocenę przeznaczenia części już na etapie transportu, ograniczając ryzyko rozbieżnych interpretacji. Odniesienie kryteriów przyjęcia do standardów jakościowych prowadzącego zakład regeneracyjny zapewnia spójność z ust. 1 oraz jednoznacznie wskazuje podmiot odpowiedzialny za ocenę techniczną części. Rozszerzenie katalogu dokumentów potwierdzających nabycie części o fakturę lub umowę sprzedaży eliminuje nadmierny formalizm i odpowiada powszechnie stosowanym modelom obrotu, jednocześnie zapewniając transparentność i bezpieczeństwo środowiskowe procesu przemieszczania części przeznaczonych do regeneracji. Wymóg posiadania wyłącznie „umowy sprzedaży” jako dokumentu potwierdzającego legalne przekazanie części do regeneracji jest zbyt wąski i nie odpowiada realiom obrotu tzw. rdzeniami. W praktyce stosuje się faktury VAT, protokoły przekazania, umowy ramowe, a obrót często odbywa się w modelach kaucji/depozytu/programów wymiany (old-for-new), które nie są klasyczną sprzedażą. Przepis stworzy ryzyko uznania części za odpady w transporcie wyłącznie z powodów formalnych. Przepisy dot. przemieszczania (warunki dokumentacyjne i techniczne) powinny być proporcjonalne i jednoznaczne, tak aby nie powodować nadmiernych obciążeń administracyjnych i ryzyka rozbieżnych interpretacji w kontrolach. Obecne brzmienie może prowadzić do kwalifikowania części jako odpadów w razie niepełnej dokumentacji lub odmiennej oceny sposobu zabezpieczenia.		„Art. 5b. 2. W celu wykazania, że przedmioty wyposażenia lub części wymontowane z pojazdów, w tym z pojazdów wycofanych z eksploatacji, przemieszczane do regeneracji profesjonalnej, spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, posiadacz organizujący ich przemieszczanie: 1) udostępni: a)zestawienie przemieszczanych przedmiotów wyposażenia lub części przeznaczonych do regeneracji profesjonalnej, b)oświadczenie, że przedmioty wyposażenia lub części wskazane w zestawieniu, o którym mowa w lit. a, spełniają kryteria przyjęcia do regeneracji fabrycznej określone w standardach jakościowych prowadzącego zakład regeneracyjny będącego odbiorcą przemieszczanych przedmiotów wyposażenia lub części przeznaczonych do regeneracji profesjonalnej, do którego dołączona jest lista tych kryteriów w formie pisemnej (np. jako załącznik do oświadczenia) lub elektronicznej (np. jako kod QR), c)dokumentu transportowego potwierdzającego rodzaj, ilość lub liczbę i przeznaczenie przemieszczanych przedmiotów wyposażenia lub części, w szczególności listu przewozowego, d)kopię dokumentu potwierdzającego nabycie przedmiotów wyposażenia lub części	SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych	uwaga częściowo uwzględniona	Artykuł został przeredagowany we wskazanym w uwadze kierunku, z dostosowaniem do brzmienia pozostałych przepisów.
9	art. 2 pkt 1 lit. a	Zważywszy, że w proponowanych w projekcie przepisach ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (dalej jako „Ustawa RPWE”) znajdują się odniesienia do przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie regeneracji używanych części samochodowych, za uzasadnione i konieczne należy uznać wprowadzenie definicji legalnej „prowadzącego zakład regeneracyjny”, która w sposób jednoznaczny i niebudzących niczych wątpliwości określi zakres podmiotowy komentowanych przepisów. Projektując proponowany art. 3 pkt 9b Ustawy RPWE, Stowarzyszenie Dystrybutorów Części Motoryzacyjnych uwzględniło w drodze analogii brzmienie art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużycym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2024 r. poz. 573) i wykorzystany tam zwrot „prowadzący zakład przetwarzania”, oraz fakt, że również Ustawa RPWE posługuje się zwrotem „prowadzący stację demontażu” (np. art. 5 ust. 1 Ustawy RPWE).		Dodanie art. 9b) w brzmieniu: „9b) prowadzącym zakład regeneracyjny – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie regeneracji profesjonalnej”	SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych	uwaga nieprzyjęta	Wprowadzenie definicji prowadzącego zakład regeneracyjny tworzy błędne koło w definiowaniu.
10	ogólna (załącznik nr 1 do Ustawy ZSEE)	Wprowadzenie w załączniku nr 1 w punkcie 1 (Numery i nazwy grup sprzętu) – punktu 7. Wielkogabarytowe panele fotowoltaiczne, których którykolwiek z wymiarów przekracza 50 cm. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w paragrafie 2 ust. 2 oraz w załączniku 2 do tego rozporządzenia zostały określone odrębne poziomy zbierania dla paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4. Ponadto w bazie danych o produktach i opakowaniach (BDO) sprawozdania dotyczące tej grupy należy wprowadzać do grupy 7, która nie ma żadnego oparcia w Ustawie ZSEE czy wzmiankowanym rozporządzeniu. Wprowadzenie grupy 7 obejmującej wielkogabarytowe panele fotowoltaiczne (czyli panele fotowoltaiczne zaliczane do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego). Ułatwiłoby raportowanie i rozliczenia dla organizacji odzysk oraz pozwoliłoby w przyszłości łatwiej zarządzać zmianami w tej grupie. Przede wszystkim jednak wprowadzenie tej grupy dopasowałoby przepisy do obecnego systemu raportowania BDO i praktyki rynkowej. Równocześnie niniejszym pismem popieramy wprowadzenie instytucji Autoryzowanego Przedstawiciela do ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak tego mechanizmu powoduje szereg problemów wynikających ze współpracy z podmiotami zagranicznymi nie posiadającymi osobowości prawnej w Polsce. Konieczność rejestracji tysięcy podmiotów chińskich, którzy wprowadzają produkty w opakowaniach przez popularne platformy internetowe generuje ogromną ilość pracy po stronie organów administracji publicznej, w szczególności w urzędach marszałkowskich odpowiedzialnych za rejestrowanie tych podmiotów w BDO. Wprowadzenie możliwości realizacji obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela znacząco ułatwiłoby proces, jak również zwiększyło możliwości kontrolne.		W załączniku 1 w podpunkcie I „Numery i nazwy grup sprzętu” dodaje się punkt 7. Wielkogabarytowe panele fotowoltaiczne, których którykolwiek z wymiarów przekracza 50 cm	E-Waste Recycling OOSiE S.A.	uwaga nieuwzględniona	Aktualnie panele fotowoltaiczne znajdują się w grupie 4, co jest zgodne z dyrektywą 2012/12. Uwzględnienie paneli w oddzielnej pozycji w sprawozdawczości w BDO nie wpływa na zgodność z dyrektywą i jest rozwiązaniem stosowanym również przez KE, która na potrzeby raportowe dzieli grupę 4 na 4a i 4b. Rozszerzanie załącznika nr 1 do ustawy nie jest zasadne także w świetle zbliżającej się rewizji dyrektyw 2012/19, która z dużym prawdopodobieństwem wprowadzi znaczące zmiany w grupach sprzętu.
11	art. 2 pkt 1 ppkt a	Proponujemy rozszerzenie definicji o stacje demontażu pojazdów oraz wskazanie legalnego pochodzenia części z demontażu. Należy zwrócić uwagę, że wskazany zapis może powodować praktykę wprowadzania do obrotu handlowego części pochodzących z nielegalnego demontażu lub kradzieży. Proponowany zapis powoduje legalizację w obrocie części pochodzących z nielegalnego demontażu (szara strefa) oraz pochodzące z kradzieży. Państwo nie może przepisami legalizować obrotu częściami, które zostały pozyskane z naruszeniem prawa, w tym prawa fiskalnego.		9a) regeneracji fabrycznej – rozumie się przez to proces, w którym przedmioty wyposażenia lub części wymontowane z pojazdów, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji, pochodzące z legalnego demontażu/pochodzące z demontażu na podstawie obowiązujących przepisów, są przywracane do stanu pierwotnego lub lepszego, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi producenta, w tym standardami inżynierskimi, jakościowymi i testowymi;”	Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO	uwaga nieuwzględniona	demontaż w nieuprawnionym zakładzie podlega osobnemu mechanizmowi sankcyjnemu; z uwagi na objęcie tym samym odstępstwem zarówno części pochodzących z pojazdów niewycofanych z eksploatacji oraz części przyjmowanych z zakładów spoza terytorium kraju, zgłaszana propozycja nie byłaby wystarczająca do realizacji postulowanego celu

12	art. 2 pkt 2 ppkt 2	Proponujemy usunięcie zapisu „oraz usunięcie płynów eksploatacyjnych”. Wiele części pojazdów nadających się do regeneracji musi posiadać płyny eksploatacyjne w celu prawidłowości ich funkcjonowania (silnik samochodowy, przekładnie, skrzynie biegów, układy wspomagania, amortyzatory, układ chłodzenia, układ oczyszczania spalin (tzw. mokry DPF/FAP).		Wykreślenie: „oraz usunięcie płynów eksploatacyjnych”.	Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO	uwaga częściowo uwzględniona	Doprecyzowano przepisy w zakresie usunięcia płynów eksploatacyjnych. W przypadku części posiadających integralny obieg zamknięty nie należy usuwać płynów, jednak w pozostałych przypadkach zabieg ten ma istotne znaczenie dla uniknięcia ryzyka ich wycieku podczas transportu.
13	art. 3 pkt 2 ppkt „a”	Proponujemy usunięcie wyrazu „faksu”. W obecnym czasie jest to urządzenie praktycznie niestosowane w obrocie gospodarczym. Wnosimy o usunięcie tego wyrazu w następnych jednostkach.		Wykreślenie wyrazu: „faksu”	Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO	uwaga nieuwzględniona	Wymóg możliwości podania faksu został określony w przepisach ustawy o odpadach dot. rejestru. Jednocześnie jest to wymóg określony w załączniku X dyrektywy 2012/19. Pole to nie ma charakteru obowiązkowego w BDO.
14	art. 1 ust. 2	Art. 19 Ustawy ZSEE. Niejasność obowiązków użytkowników profesjonalnych w zakresie finansowania sprzętu sprzed 2016 i 2018 r., w związku z czym zasadne jest doprecyzowanie, że użytkownik przejmuje obowiązek tylko w przypadku braku dowodu zastąpienia sprzętu nowym.		Art. 19 ust. 1 i 2 pozostają bez zmian. Propozycja zmiany ust. 4 i nowy 5: 4. Zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu innego niż wskazany w ust. 2, który został wprowadzony do obrotu przed terminami określonymi w ust. 1, jest finansowane przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt, chyba że użytkownik posiada dowód zastąpienia tego sprzętu sprzętem nowym spełniającym te same funkcje. 5. W przypadku przedstawienia przez użytkownika dowodu zastąpienia sprzętu sprzętem nowym, obowiązek finansowania, o którym mowa w ust. 4, przechodzi na wprowadzającego sprzęt.	ORLEN S.A	uwaga nieuwzględniona	Przepis jest zbieżny z transponowaną dyrektywą, zachowuje istniejący mechanizm. W przypadku wątpliwości zasady postępowania dowodowego określa KPA.
15	art. 2	Art. 5b ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. 1.Warunki transportu części do regeneracji są zbyt ogólne, mogą rodzić problemy interpretacyjne, o co uzasadnia wprowadzenie minimalnych standardów pakowania i zabezpieczenia części przekazywanych do regeneracji. 2.Uwaga techniczna, zgodnie z którą w art. 2 projektu brakuje podania pełnej nazwy zmienianej ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r.		W ramach art. 5b ust. 2 pkt 2 proponuje się następującą modyfikację przepisu: 2) na czas transportu zabezpieczyć i zapakuje je w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie środowiska oraz uszkodzenie części, w szczególności poprzez: a) stosowanie szczelnych i nieuszkodzonych opakowań, b) uprzednie usunięcie płynów eksploatacyjnych, c) zabezpieczenie elementów wrażliwych przed korozją oraz uszkodzeniami mechanicznymi, d) stosowanie palet, skrzyń lub innych stabilizujących systemów transportowych dostosowanych do masy i gabarytów części.	ORLEN S.A	uwaga uwzględniona	
16	art. 4	Art. 26a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Brakuje określenia wymogów kompetencyjnych dla autoryzowanego przedstawiciela, stąd zasadne jest wprowadzenie obowiązku certyfikacji lub potwierdzenia kompetencji tego rodzaju podmiotów.		Po art. 26a ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi proponuje się: 2a. Autoryzowanym przedstawicielem może być podmiot, który posiada: 1.wiedzę potwierdzoną szkoleniem lub certyfikatem w zakresie obowiązków wprowadzających produkty w opakowaniach, 2.udokumentowane doświadczenie zawodowe lub przygotowanie merytoryczne w obszarze gospodarki odpadami lub systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP).	ORLEN S.A	uwaga nieuwzględniona	istotą instytucji autoryzowanego przedstawiciela jest zapewnienie podmiotu podlegającego jurysdykcji krajowej wobec którego możliwa jest egzekucja obowiązków ustawowych, a nie profesjonalizacja. Wprowadzenie obowiązku certyfikacji może stworzyć bariery wejścia i ograniczyć konkurencję, co podniesie koszty dla wprowadzających. Brak określenia, kto i na jakich zasadach ma wydawać certyfikaty oraz jakie szkolenia są akceptowane, zwiększa ryzyko niejednolitego stosowania przepisów i sporów interpretacyjnych. Ogólne kryteria „wiedzy” i „doświadczenia” mogą być interpretowane dowolnie, co nie gwarantuje realnej poprawy jakości usług przedstawicieli.
17	art. 1 pkt 1	Art. 18 ust. 3 - dodać wzór lub odesłanie do danych referencyjnych (np. BDO lub masa wprowadzona roczna).	Obecne brzmienie nie wskazuje sposobu wyliczenia proporcji udziału masy sprzętu, co tworzy ryzyko uznaniowej interpretacji i sporów		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	wyjaśnienie	Art. 18 ust. 3 ma charakter normy ogólnej, natomiast sposób obliczania i rozliczania obowiązków został kompleksowo i wyczerpująco określony w przepisach szczegółowych ustawy . Wprowadzanie w tym przepisie wzoru lub wskazywanie konkretnych źródeł danych prowadziłoby do nadmiernego usztywnienia przepisu o charakterze ramowym. Z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej właściwe jest, aby przepisy o charakterze ogólnym nie zawierały nadmiernych szczegółów technicznych, które powinny być regulowane na poziomie przepisów szczegółowych lub wykonawczych.
18	art.1 ust.3	Brakuje jasnego odesłania do grup sprzętu z załączników	Pojęcie „tej samej grupy sprzętu” – brak jednoznacznego odniesienia		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	Chodzi o art. 1 pkt 1 lit b. Pojęcie „grupy sprzętu” zostało jednoznacznie określone w art. 5 ustawy, który stanowi, że sprzęt zalicza się do odpowiedniej grupy, a numery i nazwy grup wraz z ich zakresem zostały wskazane w załączniku nr 1 do ustawy. Użyte w przepisie sformułowanie „ta sama grupa sprzętu” odnosi się wprost do tej ustawowej klasyfikacji. Brak powtórzenia odesłania do art. 5 nie powoduje niejasności ani wieloznaczności przepisu.

19	art. 1 pkt 2	Art. 19 ust. 4 - Proponowane rozwiązanie może być sprzeczne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP) wynikającą z dyrektywy 2018/851	przerzucenie finansowania na użytkownika końcowego		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	Proponowany przepis nie narusza zasad ROP, ponieważ dotyczy wyłącznie sprzętu historycznego, wprowadzonego do obrotu przed terminami objęcia producentów obowiązkami finansowymi. Stanowi jednocześnie implementację przepisów szczegółowych w stosunku do dyrektywy 2018/851, to jest przepisów dyrektywy 2024/884.
20	art. 2	Art.3 pkt 9a - Brak kryteriów jakości, certyfikacji i organu weryfikującego dopuszcza dowolność po stronie podmiotów	Definicja „regeneracji fabrycznej” – zbyt ogólna		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	Definicja opiera się na przepisach zawartych w projekcie unijnego rozporządzenia w zakresie pojazdów wycofanych z eksploatacji. Brak propozycji alternatywnej.
21	art. 2	art. 5b - Wyłączenie spod statusu odpadu bez jednoznacznej procedury kontroli może prowadzić do obchodzenia prawa odpadowego	Części niebędące odpadem (art. 5b) – ryzyko nadużyć		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	Zaproponowane rozwiązanie wspiera przejście na gospodarkę w obiegu zamkniętym, a także jest spójne z przyszłymi regulacjami UE w zakresie pojazdów wycofanych z eksploatacji. Kontrolę nadal są przewidziane, w art. 5b ust. 2 określono sposób wykazania spełnienia warunków uznania, że części nie stanowią odpadów, co pozwoli sprawnie prowadzić ewentualne kontrole.
22	art. 3 pkt 3	Art. 53 - Projekt wymaga podawania rozszerzonego zakresu danych (telefony, faks, pełne dane przedstawicieli), co może być nieproporcjonalne do celu regulacji. Zasadne jest sprawdzenie, czy każda z wymaganych informacji jest niezbędna dla realizacji obowiązków publicznoprawnych oraz czy nie narusza zasady minimalizacji danych.	Zakres danych osobowych i wymogów dokumentacyjnych – ryzyko naruszenia zasady minimalizacji (RODO)		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	Przedstawiony zakres danych jest zbieżny z już istniejącymi wymaganiami dla innych podmiotów, które wyznaczyły autoryzowanego przedstawiciela. W tym zakresie nie ma zastrzeżeń pod kątem RODO.
23	art.5	Projekt nie przewiduje przepisów przejściowych, mimo że wprowadza zmiany o charakterze systemowym oraz nowe obowiązki w kilku ustawach równocześnie. Termin wejścia w życie ustawy po 14 dniach od dnia ogłoszenia może być niewystarczający dla prawidłowego wdrożenia zmian (organizacyjnych, ewidencyjnych i dokumentacyjnych), co w praktyce może skutkować naruszeniami nie z winy podmiotów zobowiązanych	Brak przepisów przejściowych		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga częściowo uwzględniona	Projektowane zmiany, które zostały poddane konsultacjom, nie wprowadzają nowego systemu ani zasadniczo nowych mechanizmów wykonywania obowiązków, lecz doprecyzowują i porządkują już funkcjonujące rozwiązania, w ramach obowiązujących reżimów prawnych. Podmioty objęte regulacją są już zobowiązane do prowadzenia ewidencji oraz realizacji obowiązków organizacyjnych i dokumentacyjnych, a projekt nie nakłada obowiązków, które wymagałyby długotrwałych przygotowań technicznych lub instytucjonalnych. W konsekwencji brak przepisów przejściowych oraz 14-dniowe vacatio legis są wystarczające i nie naruszają zasady zaufania do państwa ani prawidłowej legislacji. Jednocześnie wprowadzono vacatio legis w odniesieniu do obowiązku wyznaczenia autoryzowanych przedstawicieli dla wprowadzających mających siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej .
24	art. 1	Art.18 ust.2 - Projekt posługuje się datami granicznymi (np. 13 sierpnia 2005 r., 1 stycznia 2016 r., 1 stycznia 2018 r.), ale nie wskazuje, jak potwierdzać datę wprowadzenia do obrotu przy braku dokumentacji historycznej. Brak tej regulacji może prowadzić do uznaniowości organów i sporów z przedsiębiorcami.	Brak procedury potwierdzania daty wprowadzenia do obrotu		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	W postępowaniu administracyjnym brak dokumentacji historycznej nie uniemożliwia ustalenia daty wprowadzenia sprzętu do obrotu – organ działa w oparciu o ogólne zasady dowodowe KPA. Zgodnie z art. 7 KPA organ ma obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego a art. 77 i 80 KPA dopuszczają różne środki dowodowe. Jak podkreśla się w doktrynie, "kodeks postępowania administracyjnego nie definiuje pojęcia materiału dowodowego. Termin ten należy rozumieć jako skoncentrowanie wszelkich dowodów w sprawie, będących podstawą rozstrzygnięcia w postępowaniu administracyjnym". Organ może więc ustalić datę na podstawie wszystkich dostępnych dowodów i ocenić je w sposób logiczny i uzasadniony, bez konieczności szczegółowego katalogu dowodów w ustawie. Wobec tego brak dodatkowej regulacji nie prowadzi do uznaniowości ani sporów, gdyż dowodzenie przebiega zgodnie z KPA.
25	art. 2	Art. 5b - części z pojazdów mówi, że nie będą one odpadem, jeżeli spełniają warunki – ale bez wskazania, kto i jak to potwierdza oraz w jakiej formie. Potrzebne: protokół, lista kontrolna, certyfikat – cokolwiek mierzalnego	Brak jasnych kryteriów „spełniania warunków” przy regeneracji fabrycznej		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga częściowo uwzględniona	Doprecyzowano warunki wykazania, że dane przedmioty wyposażenia lub części nie są odpadami. Jednocześnie należy zauważyć, że ustawa określa ogólny katalog warunków, które w ocenie MKiŚ stanowią niezbędny zakres do zapewnienia, że nie dochodzi do nielegalnego przemieszczania i handlu odpadami. Proces regeneracji części sam w sobie jest złożony, ponieważ może dotyczyć setek różnych części, niemniej mając na uwadze potrzebę przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz kierunek zmian w tym zakresie na poziomie UE, należy uznać zaproponowane brzmienie art. 5b za wystarczające.

26	ogólna	Skoro ustawa zakłada oświadczenia, zestawienia i umowy (np. przy regeneracji fabrycznej i autoryzowanych przedstawicielach), to powinien istnieć chociaż minimalny wzór dokumentu – inaczej zacznie się „wolna amerykanka” i spory z organami o to, co jest poprawne	Konieczność stworzenia wzorów dokumentów przez ministra		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	W postępowaniu administracyjnym formę i wartość dowodową dokumentów (w tym oświadczeń, zestawień i umów) określają ogólne zasady KPA, a organ ma obowiązek ocenić dowody w sposób logiczny i uzasadniony, co wyklucza arbitralność. Dodatkowo strony mają swobodę kształtowania treści umów, a ich dowodowa wartość zależy od zgodności z prawem i wykazania okoliczności faktycznych, a nie od sztywnego wzoru. Ponadto szczegółowe wzory dokumentów są zwykle ustalane w aktach wykonawczych na podstawie delegacji ustawowej, co pozwala na ich elastyczne dostosowanie bez zmiany ustawy.
27	ogólna	Ze względu na liczbę zmian w kilku ustawach równocześnie, celowe może być wydanie objaśnień lub komunikatu interpretacyjnego dla organów i przedsiębiorców, aby zapewnić jednolitą praktykę stosowania przepisów	Potrzeba wydania wytycznych interpretacyjnych przez Ministerstwo / BDO		Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	W uwadze nie wskazano konkretnie, które przepisy miałyby zostać objęte objaśnieniami ani nie wskazano, jakie konkretne wątpliwości interpretacyjne należy usunąć, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do postulatu.
28	ogólna	W szczególności projekt ustawy, choć porządkuje odpowiedzialność producentów paneli fotowoltaicznych w ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, pozostawia istotną lukę dotyczącą zagospodarowania zużytych paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed objęciem ich systemem ZSEE. W praktyce dotyczy to znacznej części instalacji prosumenckich funkcjonujących w gospodarstwach domowych, które w najbliższych latach będą sukcesywnie demontowane. Z perspektywy gmin kluczowe znaczenie ma fakt, że obowiązek zapewnienia mieszkańcom możliwości oddania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pozostaje niezmieniony. Oznacza to, że zużyte panele fotowoltaiczne pochodzące z gospodarstw domowych – niezależnie od daty ich wprowadzenia do obrotu – będą w praktyce trafiać do punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Jednocześnie brak objęcia starszych paneli PV finansowaniem w ramach ROP powoduje ryzyko przeniesienia kosztów ich zbiórki, magazynowania i przekazania do przetwarzania na system gospodarki odpadami komunalnymi, a pośrednio na budżety gmin i mieszkańców. Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych zwraca uwagę, że projekt ustawy nie zawiera rzetelnej analizy skutków finansowych proponowanych rozwiązań dla jednostek samorządu terytorialnego. Szacunkowe koszty zagospodarowania zużytych paneli fotowoltaicznych są wysokie i wraz z narastającą skalą demontażu pierwszych instalacji mogą prowadzić do istotnego obciążenia PSZOK oraz całego systemu gospodarki odpadami komunalnymi. W ocenie OPOS kwestia ta wymaga dalszego doprecyzowania na poziomie ustawowym lub wprowadzenia mechanizmów wspierających JST, tak aby realizacja obowiązków wynikających z ustawy nie odbywała się kosztem samorządów lokalnych			Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych	uwaga nieuwzględniona	Opisany problem nie wynika z braku regulacji w projekcie, lecz z przyjętej zasady finansowania systemu ROP, który obejmuje tylko sprzęt wprowadzony do obrotu po wejściu w życie przepisów. Sprzęt historyczny, w tym panele PV wprowadzone przed objęciem systemem, pozostaje w zakresie obowiązków gospodarki odpadami komunalnymi, a koszty jego zagospodarowania są naturalną konsekwencją istniejącego modelu prawnego.

Załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (nr UC97 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Tabela uwag z opiniowania (uwagi uwzględnione) wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego

Lp.	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowana zmiana	Autor uwagi	STANOWISKO	Komentarz
1	art. 2	zasadniczo GIOŚ nie zgłasza uwag do projektu przedmiotowej ustawy. Tym niemniej należy zasygnalizować wątpliwość co do art. 2 projektowanej ustawy, którym zmieniono ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056), a mianowicie do dodawanego w pkt. 2 art. 5b. Pytanie budzi czy zaproponowany art. 5b wywołuje skutek prawny również w stosunku do podmiotów zagranicznych. Należy bowiem podkreślić, iż przemieszczanie przedmiotów wyposażenia lub części wymontowanych z pojazdów ma miejsce nie tylko w obszarze granic RP. Powszechne jest przemieszczanie do lub przez terytorium Polski ww. części z zagranicy. Takie transporty często są organizowane przez podmioty zagraniczne. Tym samym wymagania omawianej ustawy będą dotyczyły również podmiotów nie podlegających polskiej jurysdykcji. Powyższa okoliczność wzbudza wątpliwości, czy jest prawna możliwość wymagania od podmiotów zagranicznych spełnienia warunków zaproponowanych w art. 5b omawianej ustawy, a zatem czy w przypadku międzynarodowego przemieszczenia przepis ten znajdzie zastosowanie			Główny Inspektor Ochrony Środowiska	wyjaśnienie	Przepisy mają charakter liberalizujący i nie nakładają obowiązków na zagraniczne podmioty. Nie ma przeszkód, aby części były przemieszczane jako odpady.
2	art. 2 pkt 2	Projektowany art. 5b ust. 2 pkt 1 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (art. 2 pkt 2 projektu) stanowi o udostępnieniu, przez posiadacza wymienionych w tym przepisie przedmiotów lub części, określonych informacji, w tym m. in. umowy sprzedaży przedmiotów wyposażenia lub części wskazanych w zestawieniu, o którym mowa w lit. a, zawartej z podmiotem zajmującym się regeneracją fabryczną przedmiotów wyposażenia lub części [lit. d) projektowanego przepisu]. Z projektowanej regulacji przede wszystkim nie wynika, komu ani w jaki sposób ww. podmiot miałby udostępnić powyższe informacje – czy miałyby one zostać udostępnione nieograniczonemu kręgowi odbiorców (np. poprzez zamieszczenie na stronie internetowej), czy też określonym odbiorcom/kategoriom odbiorców, a jeśli tak to jakim.	Kwestia ta jest istotna przede wszystkim ze względu na to, że informacje udostępniane na podstawie projektowanej regulacji (w szczególności ww. umowa) prawdopodobnie będą zawierać dane osobowe, które – zgodnie z zasadami ograniczenia celu i minimalizacji – mogą być udostępniane wyłącznie w jasno określonym celu i w niezbędnym dla jego realizacji zakresie, stosownie do ratio legis projektowanej regulacji. Z analizowanego przepisu projektu powinno wynikać, komu (jakim podmiotom) i w jaki sposób posiadacz, o którym mowa w projektowanym art. 5b ust. 2, udostępnia informacje, o których mowa w tym przepisie. Co więcej, ze względu na ww. zasady ograniczenia celu i minimalizacji, jeżeli informacje z art. 5b ust. 2 pkt 1 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, będą obejmować dane osobowe, z przepisu powinno wprost wynikać, jakie dane osobowe będą podlegać udostępnieniu oraz jaki jest cel tego udostępnienia. Regulacja krajowa będąca podstawą przetwarzania zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 powinna w szczególności określać cel przetwarzania danych osobowych. Udostępnianie danych osobowych, tj. ich przetwarzanie musi być oparte na przesłance legalizującej z art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 - przyjmowanie w przepisach prawa krajowego obowiązku dotyczącego przetwarzania danych osobowych wymaga sformułowania normy odpowiadającej regulacjom rozporządzenia 2016/679, w szczególności uwzględniającej jego art. 5 i 6		Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	uwaga częściowo uwzględniona	Zapis dot. udostępniania informacji został doprecyzowany.
3	art. 2 pkt 4	1) niezbędne dostosowanie przepisów w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 października 2010 r. w sprawie obliczania poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. 2010 nr 202 poz. 1340) załącznik 1 i załącznik 2 uwzględniające przedmioty i części przeznaczone do regeneracji fabrycznej do wyliczania poziomów; 2) dostosowanie w systemie BDO formularza sprawozdania o wytwarzanych odpadach i gospodarowaniu odpadami tj. działu VIII w zakresie informacji o przedmiotach i częściach przeznaczonych do regeneracji fabrycznej; 3) dostosowanie art. 67 ust. 3e w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.) w zakresie ujęcia informacji o przedmiotach i częściach przeznaczonych do regeneracji fabrycznej w kartach ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji, 4) dostosowanie art. 75 ust. 2 pkt 4b ustawy o odpadach w zakresie ujęcia informacji o masie odpadów przeznaczonych do regeneracji fabrycznej w rocznym sprawozdaniu o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami			Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	uwaga uwzględniona	Zmiany wskazane w pkt 3 i 4 zostały wprowadzone do projektu, natomiast zmiany wskazane w pkt 1 i 2 będą następstwem przyjęcia ustawy.
4	art. 4 w zakresie art. 26a ust. 1	Umożliwienie realizacji obowiązków za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela wprowadzającym mającym siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej.		Art. 26a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska oraz wprowadzający produkty w opakowaniach mający siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego produkty w opakowaniach w odniesieniu do produktów pochodzących od tego wprowadzającego.	Konfederacja Lewiatan	uwaga częściowo uwzględniona	Wprowadzono przepis wskazujący na obligatoryjne wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela w odniesieniu do podmiotów z siedzibą na terytorium państw trzecich.

Tabela uwag z opiniowania (uwagi nieuwzględnione) wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego

Lp.	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowana zmiana	Autor uwagi	STANOWISKO	Komentarz
1	art. 1	W zmienianej ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym proponuje się zmianę art. 4 i art. 72 poprzez wprowadzenie w definicji "masy zużytego sprzętu" i określenia sposobu liczenia opłaty produktowej w przypadku nie zebrania sprzętu.	Nie jest jednoznacznie określone, w jaki sposób należy prawidłowo obliczyć opłatę produktową w sytuacji, gdy odpady nie zostały ani zebrane, ani przekazane do przetworzenia. Obecne przepisy nie przewidują rozwiązania dla przypadków, w których nie następuje zbieranie zużytego sprzętu. Ponadto w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym brak jest definicji "masy zużytego sprzętu", o której mowa w art. 21 tejże ustawy. Definicja taka istniała w uprzednio obowiązującej ustawie - z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym - art. 30 ust. 3, zgodnie z którym przez „masę zużytego sprzętu, o której mowa w ust. 1, należało rozumieć masę zużytego sprzętu zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania wpisanego do rejestru". Przepis ten nie został jednak przeniesiony do obowiązującej ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, co może sugerować, że obowiązek uiszczenia opłaty produktowej za nieosiągnięcie poziomu odzysku i recyklingu powinien występować również w przypadku, gdy przedsiębiorca nie zebrał zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na rynek. Zgodnie z przepisami, podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa sprzętu wyrażona w kilogramach. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie zebrał zużytego sprzętu, zobowiązany jest do wniesienia opłaty wyłącznie z tytułu nieosiągnięcia poziomu zbierania, liczonego w odniesieniu do średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu. . Brak jest natomiast mechanizmu odniesienia rzeczywistej masy wprowadzonego sprzętu do poziomów odzysku, recyklingu i przygotowania do ponownego użycia, co uniemożliwia naliczenie opłaty z tytułu nieosiągnięcia tych poziomów. Poziomy te liczone są w stosunku do masy zużytego sprzętu, z którego powstały odpady i który został rzeczywiście poddany odzyskowi lub recyklingowi. W konsekwencji, w sytuacji, gdy podmiot nie zebrał zużytego sprzętu, ponosi opłatę niższą niż w przypadku, gdyby zebrał sprzęt, lecz nie osiągnął wymaganych poziomów odzysku i recyklingu. Dodatkowo, jeśli podmiot zebrał i przekazał zużyty sprzęt do zakładu przetwarzania w ilości przekraczającej średnioroczną masę wprowadzonego sprzętu, a masa ta nie zostanie potwierdzona stosownym zaświadczeniem, może to skutkować zwiększeniem opłaty produktowej.		Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko Mazurskiego	uwaga nieuwzględniona	Propozycja wykracza poza zakresy projektu.
2	art. 2 pkt 3 i art. 4	Projekt przewiduje również obowiązek prowadzenia przez autoryzowanego przedstawiciela określonych wykazów, co wynika z projektowanych przepisów: art. 7b ust. 2 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, art. 50 ust. 5b i 5c ustawy o odpadach oraz art. 26b ust. 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W celu zapewnienia stosowania ww. zasady minimalizacji, ale przede wszystkim zasady zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości, konieczne jest określenie przez Projektodawcę zamkniętego katalogu danych osobowych zawartych w każdym z tych wykazów.	Zgodnie z projektowanymi art. 7a ust. 4 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz art. 26a ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (odpowiednio art. 2 pkt 3 i art. 4 projektu) „autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać”. Brzmienie przepisów wskazuje na to, że ustanawiają one <u>minimalny</u> okres, przez jaki autoryzowany przedstawiciel ma obowiązek przechowywać umowę. Tymczasem wyrażona w art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia 2016/679 zasada ograniczenia przechowywania wymaga, aby dane osobowe były przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane. Ponieważ w umowie zawarte są dane osobowe (osób fizycznych będących stronami umowy lub przedstawicielami stron umowy), wskazane jest, aby projektowane przepisy ustanawiały nie tylko minimalny, lecz także maksymalny okres, odpowiedni do ratio legis regulacji, przez jaki autoryzowany przedstawiciel przechowuje umowę.		Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	uwaga nieuwzględniona	Zakres danych został określony w art. 52 ust. 1 pkt 5 lit. a, w którym dodaje się tiret trzecie oraz w art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. d , w którym dodaje się tiret piąte w brzmieniach: „– wykaz wprowadzających pojazdy, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art 7a ust. 1 i 2 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 7a ust. 24 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”, „– wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 26a ust. 24 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”. W zakresie okresu przechowywania informuję, że minimalny okres przechowywania umowy odpowiada okresowi w których na wprowadzającego - lub autoryzowanego przedstawiciela - mogą być nałożone opłaty publicznoprawne i fakt zawarcia umowy może stanowić istotną okoliczność w postępowaniu dowodowym zmierzającym do nałożenia tych opłat. Z uwagi na fakt, że dokument stanowi umowę cywilnoprawną pomiędzy dwoma podmiotami, z której mogą wynikać również roszczenia odszkodowawcze, brak jest podstaw do nałożenia obowiązku zniszczenia tego dokumentu po określonym czasie.
3	art. 4 w zakresie art. 26a ust. 7	Wprowadzenie zwolnień z realizacji części obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela, wzorem przepisów obowiązujących w zakresie ZSEiE.		Art. 26a 7. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nałożonych ustawą na wprowadzającego produkty w opakowaniach, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12, art. 14, art. 14a, art. 15, art. 22.	Konfederacja Lewiatan	uwaga nieuwzględniona	Wyłączenie wskazane w ustawie ZSEE nie wyłącza obowiązków po stronie autoryzowanego przedstawiciela tylko wskazuje, które realizuje za pośrednictwem organizacji odzysku, a które samodzielnie.

4	art. 5	Projektowana ustawa nie precyzuje, jak po wejściu w życie nowych przepisów powinien zachować się podmiot wprowadzający produkty w opakowaniach mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, który dotychczas realizował obowiązki podmiotu wprowadzającego w drodze umowy z organizacją odzysku opakowań. Artykuł 26a wprowadza prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, ale nie wskazuje, czy możliwa jest kontynuacja współpracy z organizacją odzysku opakowań. Wzorem mechanizmu funkcjonującego na podstawie ustawy o ZSEiE, rozumiemy, że ww. przedsiębiorca nie powinien dalej współpracować z organizacją odzysku opakowań, a z upoważnionym przedstawicielem. W związku z powyższym proponujemy dodanie przepisu przejściowego, który pozwoli ww. przedsiębiorcom na rozwiązanie dotychczasowych umów z organizacjami odzysku opakowań z zachowaniem okresów wypowiedzeń, wybór autoryzowanego przedstawiciela (te podmioty muszą również powstać na polskim rynku i uzyskać wpis do rejestru BDO, co również wymaga czasu) oraz podpisanie z nim umowy. Proponowany przepis przejściowy zabezpieczy dotychczasowe umowy przed ich automatycznym wygaśnięciem, zapewniając legalność prowadzonych operacji w okresie dostosowawczym (przejściowym).		Art. 5. 1. Umowy zawarte przez wprowadzających produkty w opakowaniach mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska z organizacjami odzysku opakowań wykonującymi w ich imieniu obowiązki określone w ustawie zmienianej w art. 4 przed dniem wejścia w życia niniejszej ustawy, zachowują moc na czas określony w tych umowach, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Art. 6-5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia	Konfederacja Lewiatan	uwaga nieuwzględniona	Projektowana ustawa w sposób wystarczający reguluje sytuację podmiotów wprowadzających produkty w opakowaniach mających siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Art. 26a wprowadza możliwość wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela jako uprawnienie o charakterze fakultatywnym, a nie obowiązek, i nie eliminuje innych dopuszczalnych form realizacji obowiązków ustawowych. Jednocześnie projekt nie zawiera przepisów, które wyłączałyby lub zakazywały kontynuacji współpracy z organizacją odzysku opakowań na dotychczasowych zasadach. W konsekwencji należy uznać, że art. 26a stanowi rozwiązanie alternatywne, mające na celu ułatwienie wykonywania obowiązków przez podmioty zagraniczne, bez naruszania możliwości dalszego korzystania z usług organizacji odzysku opakowań, o ile spełnione są wymogi wynikające z ustawy.
---	--------	--	--	--	-----------------------	-----------------------	---

Warszawa, dnia 13 października 2026 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy z dnia 2026 r. o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (UC97)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Tekst mający znaczenie dla EOG)¹

¹ Dz. Urz. UE L 2024/884 z 19.03.2024.

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 pkt 1	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 24a Przegląd 1. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja oceni potrzebę zmiany niniejszej dyrektywy i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy dotyczący tej zmiany wraz z dogłębną oceną skutków społeczno-gospodarczych i środowiskowych. 2. W ocenie skutków, o której mowa w ust. 1, Komisja rozważy w szczególności potrzebę: a) wprowadzenia przepisów wyraźnie zapewniających dochowanie zasady pewności prawa oraz zapobiegających nieuzasadnionej mocy wstecznej w którymkolwiek państwie członkowskim; b) wprowadzenia przepisów zapewniających stosowanie hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE; c) wprowadzenia przepisów gwarantujących, zgodnie z	N	-	-	-

		zasadą »zanieczyszczający płaci«, że obywatele i konsumenci nie będą obciążani nieproporcjonalnymi kosztami; d) wprowadzenia przepisów zapewniających pełne wdrożenie i egzekwowanie niniejszej dyrektywy, w szczególności realizację odpowiednich celów w zakresie zbierania odpadów oraz zapobieganie nielegalnemu handlowi WEEE; e) utworzenia na mocy niniejszej dyrektywy nowej kategorii EEE »Panele fotowoltaiczne« w celu oddzielenia paneli fotowoltaicznych od istniejącej kategorii EEE nr 4 »Sprzęt wielkogabarytowy«, o której mowa w załącznikach III i IV, oraz obliczania celów w zakresie zbierania odpadów na podstawie zużytych paneli fotowoltaicznych dostępnych do zbiórki w oparciu o ich przewidywany okres użytkowania, a nie liczbę produktów wprowadzonych do obrotu; f) ustanowienia mechanizmu gwarantującego, że w razie upadłości lub likwidacji producenta zostaną pokryte przyszłe koszty zbierania,				
--	--	---	--	--	--	--

		przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania odpadów pochodzących z paneli fotowoltaicznych pochodzących zarówno z gospodarstw domowych, jak i od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.”;				
2.	Art. 1 pkt 2	w art. 12 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci finansowali co najmniej zbieranie, przetwarzanie, odzysk oraz przyjazne dla środowiska unieszkodliwianie WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych, który został dostarczony do punktów zbierania ustanowionych zgodnie z art. 5 ust. 2, w odniesieniu do: a) WEEE pochodzącego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innego niż panele fotowoltaiczne, jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.; b) WEEE pochodzącego z paneli fotowoltaicznych, jeżeli takie panele fotowoltaiczne zostały wprowadzone do obrotu od dnia 13 sierpnia 2012 r.; oraz c) WEEE pochodzącego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit.	T	Art. 1 pkt 2	Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573 oraz z 2026 r. poz. 176) wprowadza się następujące zmiany: [...] 2) w art. 18: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu, jeżeli zużyty sprzęt powstał: 1) ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych: a) wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r., b) innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy, wprowadzonego do obrotu od dnia 1 stycznia 2018 r.; 2) z paneli fotowoltaicznych stanowiących sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych i wprowadzonych do obrotu od dnia 1 stycznia 2016 r.”, b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych,	-

	b) i który nie wchodzi w zakres stosowania art. 2 ust. 1 lit. a), jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu od dnia 15 sierpnia 2018 r.”; b) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „3. Każdy producent odpowiada za finansowanie czynności, o których mowa w ust. 1, dotyczących odpadów pochodzących z jego produktów. Producent może podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku indywidualnie lub przyłączając się do systemu zbiorowego.”; c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Odpowiedzialność za finansowanie kosztów gospodarowania WEEE pochodzącego z produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innych niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonych do obrotu najpóźniej w dniu 13 sierpnia 2005 r. (zwanym dalej »odpadami historycznymi«) ponoszona jest w ramach jednego lub większej liczby systemów, do których wszyscy producenci obecni na rynku w chwili wystąpienia właściwych kosztów wnoszą proporcjonalny wkład, tzn. proporcjonalnie do ich udziału w rynku właściwego			innego niż wskazany w ust. 2, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu należącego do tej samej grupy sprzętu co sprzęt przez niego wprowadzony do obrotu, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego do obrotu sprzętu należącego do tej grupy.”	
--	--	--	--	---	--

		dla danego typu sprzętu.”;				
3.	Art. 1 pkt 3	art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie zapewniają, aby finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe zapewnili producenci w odniesieniu do: a) WEEE pochodzącego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innego niż panele fotowoltaiczne, jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.; b) WEEE pochodzącego z paneli fotowoltaicznych, jeżeli takie panele fotowoltaiczne zostały wprowadzone do obrotu od dnia 13 sierpnia 2012 r.; oraz c) WEEE pochodzącego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i który nie wchodzi w zakres stosowania art. 2 ust. 1 lit. a), jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu od dnia 15 sierpnia 2018 r. W odniesieniu do odpadów historycznych pochodzących	T	Art. 1 pkt 3	Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573 oraz z 2026 r. poz. 176) wprowadza się następujące zmiany: [...] „3) w art. 19: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe i powstałego: 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.; 2) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy i wprowadzonego do obrotu od dnia 1 stycznia 2018 r.; 3) z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od dnia 1 stycznia 2016 r. 2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe i powstałego: 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r.,	-

		z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innego niż panele fotowoltaiczne, zastępowanego przez nowe odpowiadające mu produkty lub nowe produkty spełniające te same funkcje, finansowanie kosztów zapewnione jest przez producentów tych produktów przy ich dostawie. Alternatywnie, państwa członkowskie mogą ustalić, iż użytkownicy inni niż gospodarstwa domowe również odpowiadają za finansowanie tego WEEE, w całości lub w części. W odniesieniu do pozostałych odpadów historycznych pochodzących z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innego niż panele fotowoltaiczne, finansowanie kosztów zapewniane jest przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.”;			2) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy i wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2018 r., 3) z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 stycznia 2016 r. - w przypadku, w którym sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, powstałego: 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy, innego niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., 2) ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy i wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2018 r., 3) z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 stycznia 2016 r., -w przypadku, w którym sprzęt ten nie jest zastępowany sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje, jest finansowane przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.”	
4.	Art. 1 pkt 4	art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W celu zminimalizowania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz ułatwienia jego selektywnej zbiórki państwa członkowskie zapewniają, by producenci	N	-	-	-

		oznaczali właściwie – a najlepiej zgodnie z europejską normą EN 50419:2022 – EEE wprowadzany do obrotu symbolem podanym w załączniku IX. W przypadkach wyjątkowych, tam gdzie jest to niezbędne z uwagi na wielkość lub funkcję produktu, nadruk symbolu należy umieścić na opakowaniu, na instrukcji użycia oraz na gwarancji EEE.”;				
5.	Art. 1 pkt 5	art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Aby umożliwić ustalenie daty wprowadzenia EEE do obrotu w sposób niebudzący wątpliwości, państwa członkowskie zapewniają, aby znak widniejący na EEE precyzował, że ten ostatni został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. Rozwiązaniem preferowanym jest stosowanie do tego celu europejskiej normy EN 50419:2022. W przypadku paneli fotowoltaicznych obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie jedynie do paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od dnia 13 sierpnia 2012 r. W przypadku EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b)	N	-	-	

		i który nie wchodzi w zakres stosowania art. 2 ust. 1 lit. a), obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ma zastosowanie jedynie do EEE wprowadzonego do obrotu od dnia 15 sierpnia 2018 r.”.				
--	--	---	--	--	--	--

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy z dnia 2026 r. o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (UC97)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG)²

² Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109.

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 pkt 9 (w zakresie art. 8 ust. 5 akapit trzeci)	„Każde państwo członkowskie zezwala producentom produktów, którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim i wprowadzają produkty do obrotu na jego terytorium, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do spraw wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.	T	Art. 2 pkt 1	Art. 2. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056) wprowadza się następujące zmiany: [...] 1) po art. 7 dodaje się art. 7a i art. 7b w brzmieniu: „Art. 7a. 1. Wprowadzający pojazd mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego pojazd określonych w ustawie. 2. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba prawna, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju. 3. Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. 4. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę, o której mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.	

				5. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego pojazd. 6. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela przez wprowadzającego pojazd, o którym mowa w ust. 1, wprowadzający ten działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. 7. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego pojazd, o którym mowa w ust. 1, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego pojazd. Art. 7b. 1. Wprowadzający pojazd, który wprowadza pojazd pochodzący od wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile: 1) autoryzowany przedstawiciel wprowadzającego pojazd, o którym mowa w art. 7a ust. 1, jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 7a ust. 1, wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do pojazdów wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego pojazd, w szczególności informacje o liczbie pojazdów wprowadzonych na	
--	--	--	--	--	--

				terytorium kraju w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym. 2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 7a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający pojazd, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do pojazdów, które wprowadził na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym, o których nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela. 3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 7a ust. 1, prowadzi wykaz wprowadzających pojazdy, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1. 4. Wprowadzający pojazd, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem pojazdu pochodzącego od wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tego przedstawiciela.”. Art. 3 Art. 3. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2025 r. poz. 809) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 6:	Uwzględnienie uwag z konsultacji publicznych i opiniowania zmierzające do wzmocnienia możliwości egzekucji obowiązków ustawowych w odniesieniu do produktów, w stosunku do
--	--	--	--	---	---

				b) w pkt 18 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) w przypadku autoryzowanego przedstawiciela – urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę autoryzowanego przedstawiciela;”; 2) po art. 28 dodaje się art. 28a i art. 28b w brzmieniu: „Art. 28a. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory w odniesieniu do baterii i akumulatorów pochodzących od tego wprowadzającego baterie lub akumulatory. 2. Wprowadzający baterie lub akumulatory mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który sprzedaje te baterie lub akumulatory na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla tego wprowadzającego baterie lub akumulatory w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu baterii lub akumulatorów pochodzących od tego wprowadzającego baterie lub akumulatory. 3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna	których podmiot odpowiedzialny nie ma siedziby na terytorium kraju lub na terytorium innego państwa członkowskiego
--	--	--	--	---	---

				nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba prawna, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, w tym podmiot pośredniczący. 4. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. 5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę, o której mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać. 6. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego baterie lub akumulatory. 7. W przypadku wyznaczenia przez wprowadzającego baterie lub akumulatory autoryzowanego przedstawiciela, wprowadzający ten działa wyłącznie za pośrednictwem tego autoryzowanego przedstawiciela. 8. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego baterie lub akumulatory, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nałożonych ustawą na wprowadzającego baterie lub akumulatory. Art. 28b. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory, który wprowadza do obrotu baterie lub akumulatory pochodzące od wprowadzającego mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile: 1) autoryzowany przedstawiciel wprowadzającego, o którym mowa w art. 28a ust. 1, jest wpisany do rejestru; 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 28a ust. 1, wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego	
--	--	--	--	---	--

					obowiązków w odniesieniu do baterii lub akumulatorów wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego baterie lub akumulatory, w szczególności informacje o rodzaju i masie baterii lub akumulatorów wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym wraz z informacjami o rodzaju i masie baterii lub akumulatorów pochodzących od wprowadzającego baterie lub akumulatory, o którym mowa w art. 28a ust. 1, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela. 2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 28a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający baterie lub akumulatory, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy baterii lub akumulatorów, które wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela. 3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 28a ust. 1, prowadzi wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1. 4. Wprowadzający baterie lub akumulatory, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu baterii lub akumulatorów pochodzących od wprowadzającego baterie lub akumulatory mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1, numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia	
--	--	--	--	--	---	--

				Art. 5	2012 r. o odpadach, tego autoryzowanego przedstawiciela.”; 3) po art. 99b dodaje się art. 99ba w brzmieniu: „Art. 99ba. Kto wbrew przepisowi art. 28a ust. 2 nie wyznacza autoryzowanego przedstawiciela, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.”. Art. 5. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 619) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 8 pkt 7 w lit. a dodaje się tiret jedenaste w brzmieniu: „– autoryzowanego przedstawiciela,”; 2) w art. 10 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) będący autoryzowanym przedstawicielem,”; 3) po art. 26 dodaje się art. 26a i art. 26b w brzmieniu: „Art. 26a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ma prawo wyznaczyć autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków wprowadzającego produkty w opakowaniach w odniesieniu do produktów pochodzących od tego wprowadzającego produkty w opakowaniach. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita	
--	--	--	--	---------------	---	--

					Polska, który sprzedaje te produkty na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla tego wprowadzającego produkty w opakowaniach w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach pochodzących od tego wprowadzającego produkty w opakowaniach. 3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba prawna, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku opakowań. 4. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. 5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany przechowywać umowę, o której mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać. 6. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego produkty w opakowaniach. 7. W przypadku wyznaczenia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach autoryzowanego przedstawiciela, ten wprowadzający produkty w opakowaniach działa wyłącznie za pośrednictwem tego autoryzowanego przedstawiciela. 8. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz wprowadzającego produkty w opakowaniach, ponosząc odpowiedzialność za	
--	--	--	--	--	--	--

					wykonywanie obowiązków nałożonych ustawą na wprowadzającego produkty w opakowaniach. Art. 26b. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach pochodzące od wprowadzającego produkty w opakowaniach mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile: 1) autoryzowany przedstawiciel wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 26a ust. 1, jest wpisany do rejestru; 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 26a ust. 1, wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego produkty w opakowaniach, w szczególności informacje o masie opakowań wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym wraz z produktami pochodzącymi od wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 26a ust. 1, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela. 2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 26a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy opakowań, w jakiej wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.	
--	--	--	--	--	--	--

					3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1, prowadzi wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1. 4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu produktów w opakowaniach pochodzących od wprowadzającego produkty w opakowaniach mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1, numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tego autoryzowanego przedstawiciela.”; 4) w art. 56 w ust. 1 po pkt 10b dodaje się pkt 10ba w brzmieniu: „10ba) wbrew przepisowi art. 26a ust. 2 nie wyznacza autoryzowanego przedstawiciela;”; 5) w art. 57 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, 4b, 5–10, 10ba i 14–14b - od 10 000 zł do 500 000 zł;”	
2.	Art. 1 pkt 9 (w zakresie ust. 5 akapit 4)	W celu monitorowania i kontroli realizacji obowiązków producenta produktu wynikających z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, państwa członkowskie mogą określić wymogi, takie jak rejestracja, informowanie i sprawozdawczość, które osoba prawna lub fizyczna musi	T	Art. 4 pkt 1–6	Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2026 r. poz. 1328) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 50: a) w ust. 1: – w pkt 2 w lit. a po wyrazach „wprowadzających pojazdy” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy”, – w pkt 4 w lit. a po wyrazach „wprowadzających baterie lub akumulatory” dodaje się wyrazy „lub	-

		spełnić, aby zostać wyznaczona na upoważnionego przedstawiciela na ich terytorium.			autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 28a ust. 1 i 2 tej ustawy”, – w pkt 6 w lit. f po wyrazach „wprowadzających produkty w opakowaniach” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy”, b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu: „5b. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających pojazdy, którzy przekazali mu informacje o liczbie pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 2 tej ustawy. 5c. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy przekazali mu informacje o rodzaju i masie baterii lub akumulatorów wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w art. 28b ust. 1 pkt 2 tej ustawy. 5d. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy przekazali mu informacje o masie opakowań wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w art. 26b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”; 2) w art. 52 w ust. 1: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:	
--	--	--	--	--	--	--

					„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w: a) art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, b) art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, c) art. 28a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, d) art. 26a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, e) art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela;”, b) w pkt 5 w lit. a: – we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wprowadzającego pojazdy” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy”, – dodaje się tiret trzecie w brzmieniu: „– wykaz wprowadzających pojazdy, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 7a ust. 3 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;”, c) w pkt 7 w lit. a:	
--	--	--	--	--	---	--

					- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wprowadzającego baterie lub akumulatory” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 tej ustawy”, - dodaje się tiret czwarte w brzmieniu: „- wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 28a ust. 4 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby - w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,” d) w pkt 7a w lit. d: - we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wprowadzających produkty w opakowaniach” dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy”, - dodaje się tiret piąte w brzmieniu: „- wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, z którymi autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 tej ustawy, zawarł umowę, o której mowa w art. 26a ust. 4 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby - w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”; 3) w art. 53: a) w ust. 5 po pkt 1a dodaje się pkt 1b-1d w brzmieniu: „1b) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do	
--	--	--	--	--	---	--

				kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby wprowadzającego pojazd, o którym mowa w art. 7a ust. 1 tej ustawy, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela, oraz wykaz wprowadzających pojazdy, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 7b ust. 1 tej ustawy, 1c) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby wprowadzającego baterie lub akumulatory, o którym mowa w art. 28a ust. 1 lub 2 tej ustawy, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela, oraz wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 28b ust. 1 tej ustawy, 1d) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 26a ust. 1 lub 2 tej ustawy, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela, oraz wykaz wprowadzających	
--	--	--	--	--	--

					produkty w opakowaniach, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy,” b) w ust. 7: – pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5) w przypadku wprowadzających baterie lub akumulatory lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach: a) informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ekzarządzania i audytu (EMAS), o ile uczestniczą w systemie ekzarządzania i audytu (EMAS), b) kopię umowy, o której mowa w art. 28a ust. 4 tej ustawy – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela; 6) w przypadku wprowadzających pojazdy lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji: a) umowy z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu zawarte w postaci elektronicznej albo kopie tych umów zawartych w postaci papierowej, b) kopię umowy, o której mowa w art. 7a ust. 3 tej ustawy – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;”, – w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) w przypadku autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kopię umowy, o której mowa w art. 26a ust. 4 tej ustawy.”; 4) w art. 57 ust. 1 w: a) pkt 2 po wyrazie „akumulatory” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli”,	
--	--	--	--	--	--	--

				b) pkt 3 po wyrazie „pojazdy” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli”, c) pkt 5 po wyrazie „opakowaniach” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli”; 5) w art. 60 po ust. 1a dodaje się ust. 1b-1d w brzmieniu: „1b. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, przez wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający pojazd pochodzący od tego wprowadzającego pojazd mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może złożyć do marszałka województwa wnioski o wykreślenie z rejestru. 1c. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium	
--	--	--	--	---	--

				państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający baterie lub akumulatory pochodzące od tego wprowadzającego mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) –strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może złożyć do marszałka województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.”; 1d. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający produkty w opakowaniach pochodzące od tego wprowadzającego mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może złożyć	
--	--	--	--	---	--

					do marszałka województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.”; 6) w art. 73 w ust. 1: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wprowadzający produkty w opakowaniach, eksportujący, dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”, b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wprowadzający pojazdy lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;”, c) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) wprowadzający baterie lub akumulatory lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;”.	
--	--	--	--	--	--	--

Tabelaryczne zestawienie przepisów projektu ustawy wykraczających poza cel wdrożenia prawa Unii Europejskiej, wraz z wyjaśnieniem niezbędności objęcia ich tym projektem

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (UC97)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Tekst mający znaczenie dla EOG)¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG)²⁾

¹⁾ Dz. Urz. UE L 2024/884 z 19.03.2024

²⁾ Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109

Pozostałe przepisy projektu ustawy			
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 1 pkt 1	w art. 4 pkt 5 „Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)”	Wprowadzenie poprawnej nazwy
2.	Art. 2 pkt 2	w art. 23 w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)”	Wprowadzenie poprawnej nazwy
3.	Art. 3 pkt 1 lit. a	w art. 6: a) użyte w pkt 5a, 7, 20, 21 i 23 wyrazy „Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)”	Wprowadzenie poprawnej nazwy

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.950.484.2026/11

ASz

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: RM-0610-178-26 z 16.10.2026 r.

Pani Joanna Knapieńska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Sekretarz,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pani Paulina Hennig-Kloska
Minister Klimatu i Środowiska